

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๘

วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๕ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งค้างพิจารณาตั้งแต่เมื่อวานนี้ครับ
เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิก
สภาฯ ผู้ทรงเกียรติ จากที่ผมได้รับฟังท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติอภิปรายเมื่อวานนี้
มีประเด็นใหญ่ ๆ ที่ท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติตั้งประเด็นไว้ ซึ่งผมขอชี้แจงสัก
๒ ประเด็น และมีประเด็นที่ผมขอแถลงเพิ่มเติมในวันนี้อีก ๑ ประเด็น

ประเด็นแรกที่ท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติตั้งไว้ที่ผมขอชี้แจง ก็คือ
ความรู้สึกที่ว่ารัฐบาลนี้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อล้างมลทินให้แก่บุคคลในรัฐบาลก่อน
ผมจะไม่ขอชี้แจงในเรื่องข้อกฎหมาย ซึ่งท่านคงต้องการรับฟังจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
มากกว่า แต่ผมเพียงต้องการชี้แจงว่า จากการที่ผมได้ติดตามข่าว ตามเว็บไซต์ (Website)
ต่าง ๆ ได้มีความพยายามของบุคคลภายนอกสภา หลายคนพยายามผูกเรื่องให้เห็นว่า
ตัวผมเองเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อที่จะล้างมลทินให้แก่คนในรัฐบาลชุดก่อน ซึ่งเป็น

๒

สนช. ๘

เยาวชนศ ๑/๒

เรื่องที่น่าแปลกใจที่สุด เพราะผมเองเป็นผู้ที่กล่าวหาบุคคลเหล่านั้นด้วยตนเอง แล้วผมจะไปทำอะไรที่หักล้างตัวเองทำไม แล้วถ้าผมจะทำอะไรเพื่อล้างมลทินคนที่ทำผิดกฎหมาย ผมก็คงจะบัดขบที่สุดที่จะทำลายตัวเองในลักษณะนั้น

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้พูดไว้ เป็นการพูดในลักษณะเป็นห่วงว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะทำให้ประชาชนเห็นว่า รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่ไม่มีคุณธรรม ขอเรียนว่ารัฐบาลนี้เน้นการรักษาคุณธรรมเป็นที่ตั้ง ไม่ใช่เฉพาะตัว ๆ หน่อย นายกรัฐมนตรี คนเดียว แต่รัฐมนตรีทุกคนยึดคุณธรรมเป็นที่ตั้ง ที่สมาชิกสภาฯ บางท่านถามขึ้นมาเรื่องขายยาเสพติดเสรีและเปิดบ่อนเสรีนั้น ไม่ได้อยู่ในความคิดคำนึงของรัฐบาลนี้เลย สำหรับเรื่องหวย ๒ ตัว ๓ ตัวนี้ ได้คิดแล้วคิดอีก เห็นว่า ถ้ายึดคุณธรรมแบบสุดโต่ง ไม่ให้ขายบนดินอีกเลย หวยก็จะลงใต้ดิน ปัญหาต่าง ๆ ก็จะมองไม่เห็น เกิดปัญหาด้านคุณธรรมในหมู่ประชาชนที่เราจะมองไม่เห็นและไม่สามารถเข้าไปช่วยป้องกันได้ ปัญหาด้านคุณธรรมนั้นก็ขยายตัวมากขึ้นได้ รัฐบาลมิได้ต้องการเพียงแต่ให้ตนเองดูดี มีคุณธรรม แต่รัฐบาลต้องการสร้างคุณธรรมให้เกิดในสังคมมากกว่า ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ในประเด็นที่ผมจะแถลงนั้น ตลอดเมื่อวานนี้ผมได้รับทราบข้อมูลและฟังความเห็นดี ๆ หลายประการ ข้อมูลหลายอย่างก็ยืนยันว่าควรป้องกันมิให้หวยไหลกลับลงใต้ดิน และควรให้สำนักงานสลากกินแบ่งฯ ขายหวย ๒ ตัว ๓ ตัว ต่อไป แต่มีข้อมูลเรื่องหนึ่งซึ่งผมได้รับจากเครือข่ายองค์กรด้านเด็ก เยาวชน ครอบครัว สังคมและศาสนา ซึ่งอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ข้อมูลนั้นสำรวจมาก่อนข้างดี ได้อ่านเมื่อคืนนี้ สรุปไว้ว่า หวยบนดินนั้น แม้ว่าจะเริ่มจากผู้เล่นหวยใต้ดินขึ้นมาเล่นหวยบนดิน แต่ก็ปรากฏว่ามีผลให้เยาวชนในชั้นมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาเล่นหวยบนดินเพิ่มขึ้นถึง ๔ เท่า -----

- ๒/๑

ทั้งนี้เพราะความสะดวกในการซื้อขายและความเข้ายวนใจด้วยวิธีต่าง ๆ ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่สำคัญมากสำหรับรัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่ต้องการที่จะปลุกฝังค่านิยมผิด ๆ ให้แก่เยาวชน ผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอกครั้งนี้ ยังไม่มีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันมิให้เยาวชนถูกล่อใจให้ซื้อขาย อีกทั้งยังไม่มีช่องทางชัดเจนที่จะจัดสรรเงินให้ใช้ในมาตรการลด เลิกอบายมุขตามที่ได้เสนอไว้ จึงใคร่ขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปปรับปรุงวัตถุประสงค์หรือเหตุผล ตลอดจนมาตราที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รองรับสิ่งที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่ แล้วจะขอนำเสนอมารอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาใหม่ อีกครั้งหนึ่ง หวังว่าท่านสมาชิกสภาฯ คงไม่ขัดข้อง นอกจากนี้ผมหวังว่าเมื่อเสนอกกลับมา แล้ว เราคงไม่ต้องอภิปรายกันในเรื่องที่ได้อภิปรายจนเข้าใจอย่างชัดเจนแล้ว เช่น เรื่องที่ว่า สงสัยว่าจะล้างมลทินให้แก่รัฐบาลเก่า หรือความมีคุณธรรมของรัฐบาล ซึ่งผมได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแล้ว ก่อนจบผมขออนุญาตท้วงติงท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติบางท่าน เล็กน้อย ในวันวานทั้งวันที่ผมนั่งฟังท่านอภิปรายนี้ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่วนใหญ่ อภิปรายด้วยเนื้อหาสาระที่ชัดเจน แต่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพียง ๒ – ๓ ท่าน ที่จงใจใช้คำพูดหรือโวหารที่เสียดสีและเหยียดหยาม สมาชิกสภาฯ ท่านหนึ่งถึงกับใช้ ประโยคที่ว่ารัฐบาลนี้คุณภาพต่ำ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นคำพูดที่เหยียดหยามรัฐบาลจนเกิน ขอบเขตของสุภาพชน ผมจึงใคร่ขอร้องว่า เราไม่ใช่คู่ต่อสู้ทางการเมือง แต่เราจะต้องทำงาน ด้วยกันอีกนานพอควร จึงขอความกรุณาในเรื่องนี้ด้วย เพื่อจะได้มีกำลังใจทำงานด้วยกัน ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ รัฐบาลขอถอนญัตติ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้ใดจะขัดข้องหรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมยินยอม ให้ถอนไปได้ครับ

นายประพันธ์ คุ้มมี : ท่านประธานฯ ครับ ก็ขอบคุณรัฐบาลนะครับ ที่ได้ ถอนร่างไป ผมเห็นด้วยนะครับ ที่ผมจะขอหารือท่านประธานฯ ประเด็นเดียว ก็คือ ผมและ

คณะหลาย ๆ ท่าน เพื่อนสมาชิกฯ ได้ยื่นกระทู้ถามสดมาที่รัฐบาล แต่ทราบว่าท่านประธานฯ ไม่ได้บรรจุ ผมก็เลยจะขอหารือท่านว่า ไม่ทราบว่าได้บรรจุไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นก็ตกลงกันว่าอาทิตย์หน้า

นายประพันธ์ คุณมี : ก็คืออยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า

ในการประชุมครั้งต่อไป ถ้าหากว่าจะได้กรุณาบรรจุกระทู้ถามสดของเพื่อนสมาชิกฯ และของกระผมด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่งครับ เพราะว่รัฐบาลได้บริหารงานมา ๒ – ๓ เดือนแล้ว ก็มีปัญหาหลายเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจอยากจะซักถาม แล้วก็จะป็นช่องทางให้พวกเราได้ทำหน้าที่เสนอแนะแสดงความคิดเห็นต่อรัฐบาลที่จะเป็นประโยชน์ในการบริหารบ้านเมือง ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรียนชี้แจงอย่างนี้ะครับ กระทู้ถามสดนั้นจะต้องมีข้อกำหนดของประธานฯ ออกมานะครับ แล้วเมื่อก่อนผมได้ออกข้อกำหนดอันนั้นแล้วว่าจะต้องยื่นภายในเวลาเท่าไรของวันที่มีกระทู้ถาม ตั้งแต่สัปดาห์หน้าเป็นต้นไป ท่านก็สามารถยื่นกระทู้ตามนั้นได้แล้วครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นางมัลลิกา ลับไพรี (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : ท่านรัฐมนตรียังไม่มาค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ชัดช่องทางเทคนิคนิดหน่อย

ท่านรัฐมนตรีท่านนี้กว่าเราจะพิจารณาเรื่องนั้นกันยาวนาน ก็เลยยังติดธุระอยู่ เดี่ยวจะมา ถ้าไม่ชัดเจนขออนุญาตข้ามไป

๕.๒ ญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาปัญหาที่ดินและป่าไม้ (พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พลเอก สุรินทร์ อยู่หรือเปล่าครับ
เชิญ พลเอก สุรินทร์ ครับ

พลเอก สุรินทร์ พิภพทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม พลเอก สุรินทร์ พิภพทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่กระผมได้เสนอญัตติเพื่อ
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาที่ดินและป่าไม้นั้น ก็ด้วยเล็งเห็นปัญหาของ
ที่ดินและป่าไม้จากการปฏิบัติจริง ลงพื้นที่จริงมานานกว่า ๑๘ ปี จะเห็นปัญหาที่ดินของ
บ้านเมืองของเราในทุกเรื่อง ในทุกประเภทของที่ดิน อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่า
ไม่น้อยกว่า ๑๘ ปี ปัญหาเกิดจากทั้งข้อกฎหมาย การนำกฎหมายไปใช้บังคับ การใช้กฎหมาย
ไม่เอาเจตนาของกฎหมายไปใช้บังคับ การปล่อยปละละเลย ตลอดจนการบุกรุกของราษฎร
เองที่มีจำนวนมากขึ้น ทั้งจำนวนมากขึ้นและโดยเจตนาของผู้ที่มีความโลภ ต้องการมีที่ดิน
มาก ๆ ต้องการทำธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่อันเป็นที่ควรสงวนหวงห้ามไว้เป็นจำนวนมากด้วยกัน
แม้รัฐบาลที่ผ่านมาทุกรัฐบาลจะเล็งเห็นความจำเป็นในเรื่องนี้ และสภาแห่งนี้ซึ่งไม่ใช่คณะนี้
ทุกคณะที่ผ่านมาก็ได้ยอมรับว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินและป่าไม้นั้น จำเป็นต้อง
มีการสำรวจ มีการกำหนดขอบเขต มีการพิสูจน์สิทธิ มีการตรวจสอบกัน แต่ไม่มีรัฐบาล
ไหนเอาจริงเลย เพิ่งมีรัฐบาลที่แล้ว ต้องขอชมว่าเอาจริง ที่ประกาศนโยบายแก้ปัญหาดังคม
และความยากจนขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งมีปัญหาที่ดินอยู่ด้วย แต่ถึงกระนั้นใน
๒ ปีแรก ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ รัฐบาลดำเนินการไปได้้น้อยมาก หรือแทบจะไม่ได้ผลเลย
เนื่องจากมาตรการในการดำเนินการของรัฐบาลขณะนั้นยังพะว้าพะวัง ไม่ได้เอาคนที่รู้จริง
ลงไปทำจริง ๆ เอาคนที่ไม่รู้จริงลงไปทำ ก็คิดแบบเก่าทำแบบเก่า ๒ ปีหลังที่ผ่านมา คือ
ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ ที่ผ่านมานี้ค่อนข้างจะได้เนื้อได้หนังพอสมควร เป็นการแก้ปัญหา
ความยากจนโดยประชาชนอย่างแท้จริงขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีปัญหาติดขัดเรื่องที่ดิน
นี้อีกเป็นจำนวนมาก ปัญหาที่ดินไม่ใช่เพียงแต่เรื่องของดินอย่างเดียว เรื่องของต้นไม้
อย่างเดียว เป็นปัญหาของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การประกอบอาชีพ
การอยู่อาศัยของชุมชน หลาย ๆ เรื่องนั้นอยู่ร่วมกันบนผืนแผ่นดินนั้นด้วย เพื่อให้การ
พิจารณาปัญหาเหล่านี้ได้ทั้งทางกว้างและทางลึก และละเอียดรอบคอบ กระผมเห็นว่าสภา
ของเรามีระยะเวลาจำกัดอันนี้ น่าจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน แล้วก็เพื่อจะได้ให้

ส่วนราชการต่าง ๆ ได้นำไปปฏิบัติได้ เพราะเป็นส่วนราชการเองก็ไม่แน่ใจว่าในการปฏิบัติ หรือว่าที่เขาทำไปนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าในสภาของเรามีความเห็นอย่างไร รัฐบาล เห็นชอบด้วยก็น่าจะดำเนินการได้ครับ

ปัญหาที่เห็นง่าย ๆ อีกอย่าง ก็คือ ที่ดินที่ราษฎรยอมรับว่าเป็นที่ดินของรัฐ และเข้าไปอยู่อาศัยในที่ดินของรัฐนั้นแล้ว การเก็บค่าตอบแทนก็แตกต่างกันอย่างเห็นได้ ชัดเจนในพื้นที่ที่ติดกัน อย่างเช่นปฏิรูปที่ดิน ในกฎหมายกำหนดไว้ว่าเช่าหรือเช่าซื้อเท่านั้น แต่ขณะนี้จำนวนเป็นสิบล้านไร่ สำนักงานปฏิรูปที่ดินยังไม่เคยเก็บค่าเช่าเลย ทั้ง ๆ ที่ ที่ติดกันนั้นเป็นที่ราชพัสดุ ค่าเช่าต่ำสุด ๒๐ บาท เห็น ๆ อยู่ครับ แต่ถ้าไปถึงของกรมที่ดิน ที่สาธารณประโยชน์ การอนุญาตให้ใช้ชั่วคราวตามมาตรา ๘ ของกรมที่ดินนั้น ต้องเสีย ค่าตอบแทนให้การปกครองท้องถิ่น จะเป็น อบต. ก็แล้วแต่ ไม่เกินไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ ๑ บาท ขึ้นไปก็ได้ครับ จะเป็นของกรมป่าไม้ การอนุญาตให้สิทธิทำกิน ใน ๑๐ ปีแรกนั้นเสียไร่ละ ๒ บาท เพราะ ๕ ปีแรกไม่ต้องเสีย ฟรี ๕ ปีที่ ๒ เสีย ๒๐ บาท ต่อไร่ นอกจากนั้นยังเห็นของนิคมฯ ซึ่งก็แตกต่างกันไปอีก คิดแล้วไร่ละสตางค์ ๓๐ สตางค์ ต่อไร่ เห็นความแตกต่างกันอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการดำเนินการการแก้ปัญหาที่ดิน จึงมีข้อจำกัด มีปัญหามากมาย จึงขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ขึ้น เพื่อพิจารณา ปัญหานี้ เพื่อจะนำไปปฏิบัติให้ได้โดยที่ไม่ต้องแก้กฎหมายอะไรนะครับ ใช้กฎหมายเดิม นะครับ แต่ว่าเพื่อให้ชี้แจงชัดเจนในการปฏิบัติต่อไปเป็นเบื้องต้นในช่วงระยะเวลาที่เรา มี จำกัดนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ จะอภิปรายหรือรับรอง

นายพิชัย วาศนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ อันที่จริงผมนึกว่าจะรับรองท่านก่อนนะครับ แต่ถ้าจะอนุญาตให้ผมพูด ผมก็จะพูดถึงเรื่องนี้ เพราะว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากทีเดียวนะครับ แล้วบังเอิญผมก็สนใจเรื่องนี้ถึงขนาดได้เคยพูดจาในที่ต่าง ๆ หลาย ๆ แห่งนะครับ ว่าเรื่องป่าไม้ เรื่องที่ดินนี่เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ทุก ๆ ประเทศเห็นความสำคัญของเรื่องนี้ทั้งนั้น แล้วก็รู้กันทั่วไปว่าเวลานี้โลกเรานี้เดือดร้อนมาก ก็คืออากาศของโลกเดี๋ยวนี้ร้อนขึ้นทุก ๆ ปีนะครับ อย่างน้อยที่สุด ๒ ปี ที่ผ่านมานี้ อุณหภูมิขึ้นทั่ว ๆ ไปประมาณ ๑ องศา ซึ่งน่ากลัวมาก ถ้าอีก ๕๐ ปี เป็นอีก ๓๐ องศา ๕๐ องศา ก็เดือดร้อนกันยิ่งกว่านี้นะครับ นั่นก็คือภาวะเรือนกระจกที่ห่อหุ้มโลกเราอยู่ด้วย ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เราส่งขึ้นไปอยู่ตลอดเวลาจากการวิ่งรถยนต์ ทำอุตสาหกรรมเผาถ่านหินเพื่อทำโรงไฟฟ้านะครับ แล้วยังมีการตัดไม้ทำลายป่า เผาป่าหรือป่าใหม่กันอยู่ตลอดเวลาครับ ทำให้ปริมาณของธรรมชาติที่เคยจับเอาคาร์บอนไดออกไซด์นี้เอาไว้ คือจากใบไม้ต่าง ๆ ที่เอามาเป็นอาหารของตัวเองนี่นะครับ หหมดไปอย่างน่าตกใจทีเดียว ตามสถิติที่มีการพิจารณาโดยสัญญาเกียวโตนั้นนะครับ ได้ปรากฏว่าการที่มีการสูญเสียของป่าไม้จากการเผาไหม้โดยธรรมชาติก็ตาม หรือว่าจากการที่มีคนเจตนาจะถางป่าเพื่อจะเอาที่ดินไปใช้เพื่อประโยชน์อื่น ๆ ก็ตาม ทำให้ป่าหมดไปปีหนึ่ง ๆ อย่างน้อยที่สุด ๓ - ๔ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ร้อยละ อยู่หรือคะครับ ถ้าคิดจำนวนรวมทั้งหมดแล้ว ได้มีการพูดกันถึงเรื่องนี้ในพิธีกาลเกียวโตว่า ถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปโดยไม่พิจารณากันให้แท้จริงว่า บรรดาผู้ที่ประสบปัญหาทุก ๆ ประเทศนี้จะทำอย่างไรกับปัญหานี้ เวลานี้สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ก้าวหน้าไปในเรื่องนี้ และยอมรับว่าปัญหานี้จีนเองก็มีส่วนประสบปัญหาอยู่ เรื่องการที่ถูกตัดไม้ทำลายป่าไปจนกระทั่งภูเขาโล้นกันไปเป็นที่ ๆ แต่แล้วก็กลับมาเริ่มปลูกกันใหม่ ขณะนี้จีนเพิ่มการปลูกป่าโดยถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าถือว่าพลังงานที่เราจะได้อีกต่อไปข้างหน้า เราพยายามที่จะไม่ใช่พวกฟอสซิลฟิวเอล (Fossil fuel) คือน้ำมันดิบที่เราขุดมาจากใต้ดิน เพราะกำลังจะหมดไปภายในอีก ๔๐ - ๕๐ ปีข้างหน้า เราจะต้องหันมาใช้พวกไบโอดีเซล (Bio-diesel) หรือน้ำมันที่ได้มาจากการกลั่นกรองจากพืชธรรมชาติ ถึงขนาดบอกว่าต้นไม้ใหญ่นี้จะปลูกไว้ แล้วผลิตแต่เพียงกิ่งบน ๆ ลงมาให้แตกต่อไปอีกนี่ก็จะมีเชื้อเพลิงเอามาใช้ในวันข้างหน้าอีกมากมายเหลือเกิน

เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่กระผมให้ความสนับสนุนต่อท่านผู้เสนอเรื่องนี้ เพราะว่า น่าจะศึกษาถึงเรื่องนี้ในบ้านเรา เวลานี้ป่าไม้ในบ้านเรานั้นนะครับ กราบเรียนว่าผมได้เคยขึ้น เสิลคอปเตอร์แล้วบินผ่านป่า เราจะเห็นได้ว่าเปลือกนอกของป่าเท่านั้นแหละที่มีต้นไม้ดู ชุกชุมอยู่ แต่พอลึกเข้าไปข้างในแล้วมันพรุนเหมือนกับฟองน้ำเลยทีเดียวนะครับ มีการตัดไม้ในป่า แล้วก็กลายเป็นหย่อมต่าง ๆ แล้วก็ขนออกไปขายกัน ทำอะไรกันต่าง ๆ นี่ เห็นได้ชัด ๆ เลย ทีเดียวนอกจากที่ได้ไปเห็นมาด้วยตาเนี่ย ต้องเห็นด้วยตาครับ เห็นด้วยอย่างอื่นก็คงไม่ได้หรอก อย่างไรก็ตามแต่ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากนะครับ เรื่อง การปลูกต้นไม้ในโลกนี้ ไม่ใช่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น หรือว่าการที่ปล่อยให้มีการ ทำลายป่านี้ นะครับ จะต้องมีการเข้มงวดกวดขันมากยิ่งขึ้น ตลอดจนกระทั่งการที่จะปลูกป่า เพิ่มขึ้นก็เป็นเรื่องที่น่าศึกษา

อีกประการหนึ่งขณะนี้ นะครับ ที่เราจะยอมรับได้ว่าเวลานี้ อากาศของโลกนี้ แปรปรวนมากเหลือเกิน เกิดพายุใหญ่ ๆ ขึ้นตามที่ต่าง ๆ แม้กระทั่งในสหรัฐอเมริกา พายุ เฮอริเคน (Hurricane) ที่ไม่เคยพัดลงมาจากทางฝั่งเม็กซิโกก็ขึ้นมา ลงไปที่เม็กซิโก นอกจากจะออกจากทางแอตแลนติกแล้ว น้ำท่วมแถวหลุยเซียนาเมื่อไม่ช้าไม่นานนี้ เป็น เรื่องใหญ่ของสหรัฐฯ มาก เพราะไม่เคยคิดว่าเหตุอย่างนี้จะเกิดขึ้นมาก่อน แล้วเวลานี้ใน มหาสมุทรแปซิฟิกนี่เองนะครับ ถ้าจะดูตามรายงานแล้ว ก็จะมีพายุใหญ่ ๆ ที่เป็นพวกไต้ฝุ่น นี้เกิดขึ้นถี่มากขึ้น เดียวนี้ นะครับ ๒ วัน ๓ วัน นี้เราก็คงจะต้องประสบในกรุงเทพฯ นี้คือ ฝนตกหนัก พายุที่มีชื่อว่า “ทุเรียน” กำลังจะเข้ามาถึง จะผ่านฟิลิปปินส์เข้ามา แล้วใน ระยะเวลานี้ครับ จนกระทั่งฤดูนี้ ฝนที่มาจากอ่าวไทยก็ตามแต่ ที่มาจากทะเลจีนจากอันดามัน นี้ มันต้นไม้ให้อากาศเย็นไหลลงมาจากภาคใต้ที่เราเคยเย็นกัน ในประมาณตุลาคม พฤศจิกายน ก็เย็นแล้ว -----

เดี๋ยวนี้ไม่เย็นแล้วครับ ซึ่งน่าจะเสียค่ายเหลือเกินว่าอากาศเคยเป็นอย่างนี้ แต่เราไปทำให้
 ธรรมชาติแปรปรวนจากการที่เราตัดไม้ทำลายป่าไปด้วย เราใช้เชื้อเพลิงโดยไม่บันยะบันยัง
 กันด้วย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่นะครับ ผมอยากจะอภิปรายสนับสนุนท่านผู้เสนอ
 เพราะว่าเป็นเรื่องที่ทอดทิ้งไม่ได้เลย รัฐบาลเองก็ต้องมีนโยบายที่แน่ชัด การแถลง
 นโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมานี้ก็ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้เท่าไรหรอก แต่ว่าเป็นปัญหาใหญ่ เมื่อ
 ๒ - ๓ วันนี้ก็มีการประชุมกันในประเทศจีน แล้วก็พูดกันถึงเรื่องนี้ล่ะครับว่า สัญญาที่จะ
 พูดกันว่าจะทำนั้นทำนี้ ยังไม่ได้ทำไปก็เปอร์เซ็นต์ที่ว่าจะมีการลดการใช้เชื้อเพลิงที่จะปล่อย
 ให้มีคาร์บอนไดออกไซด์เกิดขึ้นไปอยู่ในชั้นบรรยากาศเบื้องบน ให้แต่ละประเทศลดลง
 ให้ได้ประมาณในราว ๓ - ๔ เปอร์เซ็นต์ ภายในอีก ๑๐ ปี ข้างหน้า ก็ยังไม่มีใคร อเมริกันก็ยัง
 ไม่รับรอง ออสเตรเลียก็ไม่รับรองเรื่องสัญญาที่กล่าวถึงนี้ อันนี้ล่ะครับตัวปัญหาที่กำลังจะ
 เกิดขึ้น แล้วจะเกิดขึ้นต่อไป แล้วผลผลิตที่จะต้องใช้เชื้อเพลิงมากขึ้น โดยเฉพาะรถยนต์
 การแข่งขันกันสร้างรถยนต์นี้เป็นตัวหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นก็
 กราบเรียนว่า น่าจะให้ความสนับสนุน แล้วก็เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองของเรา
 ถ้าคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้สามารถที่จะเอาปัญหานี้มาพิจารณาอย่างถี่ถ้วน โดยเฉพาะ
 ปัญหาในประเทศของเรา ก็น่าที่จะเอามาแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไปอีก จึงขอ
 สนับสนุนครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติ
 ท่านวันชัย เชิญครับ

นายวันชัย ศิริชนะ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม วันชัย
 ศิริชนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตกราบเรียนว่าญัตติที่จะเสนอนี้เป็นญัตติ
 ที่มีความสำคัญต่ออนาคตของบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง ก็ยินดีให้การสนับสนุน เพราะว่าปัญหา
 เรื่องของการใช้ประโยชน์ในที่ดินในบ้านในเมืองนั้น ในระยะที่ผ่านมานั้นถูกบุกรุก ถูกใช้
 ประโยชน์โดยที่ไม่ได้มีการจัดการอย่างถูกต้อง มีการละเลยของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอยู่
 เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเรื่องของป่าไม้ มีการบุกรุกป่าไม้เพื่อไปใช้ประโยชน์ โดยอ้างว่า
 เป็นการที่เข้าไปใช้เพื่อเป็นที่ทำกิน และในที่สุดประเพณีนี้ก็ปฏิบัติกันมาทั่วประเทศ บุกรุก
 เข้าไปก่อน หักร้างถางพงเข้าไปก่อน แล้วในที่สุดภายหลังก็ดำเนินการขอเอกสารสิทธิ์

โดยไม่ได้มีการกำกับดูแลโดยใกล้ชิดจากบ้านเมือง บางครั้งหลายที่หลายแห่งทำอยู่ใกล้ ๆ ถนน เจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็เห็น เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องที่ดินก็เห็น แต่ไม่มีใครที่จะเข้าไปดูแลเรื่องนี้โดยใกล้ชิด ก็ปล่อยให้บุกรุก ปล่อยให้กระทำการทำลายป่ากันไปโดยอิสระ ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลหนึ่ง ก็คือว่า คนที่เข้าไปนั้นส่วนใหญ่เป็นนายทุน ส่วนที่เป็นชาวบ้าน ชาวเขา ชาวป่าจริง ๆ นั้นมีจำนวนน้อย แต่เมื่อเข้าไปแล้วเขามีความหวัง หวังว่าสักวันหนึ่งก็จะมีการออกโฉนดที่ดินหรือออกเอกสารสิทธิให้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีความหวังตรงนี้ เวลานี้ก็เกิดเหตุการณ์อย่างหนึ่งขึ้นมา ก็คือว่า แทนที่จะรอให้มีเอกสารสิทธิก่อน หรือว่ารอให้มีการออกกฎหมายที่จะให้สิทธิตรงนี้ก่อน กลับมีประเพณีว่าให้เข้าไปบุกรุกก่อนแล้วคอยเพื่อที่จะให้มีเอกสารสิทธิ แม้แต่ที่ดินที่จะเป็น ส.ป.ก. อยู่เวลานี้ โดยข้อเท็จจริงนั้นหลายที่หลายแห่ง ก็ปรากฏว่ามีผู้ที่ไม่ควรจะมีสิทธินั้นเข้าไปถือครองโดยแอบอ้างชื่อคนอื่นเข้าไปถือครอง แล้วก็หวังว่าตรงนั้นตรงนี้จะมีการออกเอกสารสิทธิ ออกโฉนดให้ต่อไป ดังนั้นผมจึงใคร่ขอฝากว่า ถ้าผู้ตดินี้ได้รับการพิจารณา คณะกรรมาธิการเรื่องนี้ก็อยากที่จะให้ดูแลโดยใกล้ชิดถึงว่า การใช้ประโยชน์จากที่ดินในที่ต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นเหมาะสมเพียงใด อันที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ นั้นก็คือเรื่องของการบุกรุกทำลายป่าแล้วออกเอกสารสิทธิให้
ภายหลังนั้น ควรจะมีมาตรการอย่างไร

ประเด็นที่ ๓ ก็คือ ที่ดินของ ส.ป.ก. ที่มีอยู่มากมายทั่วประเทศอยู่ในเวลานี้
ควรจะมีมาตรการอย่างไรหรือไม่ในการที่คิดว่าจะออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดให้ต่อไป
เพราะไม่อย่างนั้นจะกลายเป็นความหวัง แล้วก็กระทำการ โดยทางอ้อมเพื่อจะได้ให้ใช้สิทธิ
ตรงนี้ต่อไปในอนาคต ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัฒนา
สวรรยาธิปิติ ครับ โดยภาพรวมก็คงจะต้องสนับสนุนนะครับ เพราะว่าป็นญัตติที่ดี แล้วก็
เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ แต่ที่ผมเป็นห่วง ก็คือ ท่านผู้เสนอญัตติบอกว่าจะหาทางแก้ไขโดย
ไม่ไปแก้ไขกฎหมายนี่นะครับ ตรงนี้ผมก็เป็นห่วงว่าจะมีวิธีการทำได้อย่างไร ก็ขอฝากไว้
นะครับ โดยปกติแล้วทั้งที่ดิน ทั้งป่าไม้เนี่ย อยู่กับหน่วยงานหลายหน่วยงาน แม้กระทั่ง
บางครั้งก็ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเนาะครับ การที่ไป
ขึ้นอยู่หลายหน่วยงาน แล้วก็ขึ้นกับ พ.ร.บ. หลายฉบับ อันนี้ก็ยุ่ง ก่อนข้างจะลำบากอยู่แล้ว
นะครับ แต่ท่านบอกว่าท่านจะพยายามไม่ออกกฎหมายใหม่ ถึงแม้จะออกกฎหมายใหม่ก็ไม่ใช่ว่า
เรื่องที่จะทำง่าย ๆ อันนี้ก็อยากจะฝากไว้เนาะครับ ส่วนเรื่องสนับสนุนก็คงจะต้องสนับสนุน
ก็คงฝากประเด็นที่ว่า ทำอย่างไรภายในระยะเวลาสั้น ๆ จะสามารถมีมาตรการซึ่งใช้
ประโยชน์ได้ จริง ๆ ไม่ใช่แต่เพียงออกมาเฉย ๆ แล้วก็ทำอะไรไม่ได้เนาะครับ ก็ขอสนับสนุน
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อรรถพล
สรสุชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะ
ลุกขึ้นอภิปรายเนาะครับ เพราะว่าจริง ๆ ก็เห็นว่าเนื้อหา น่าจะสั้น แต่สิ่งที่จะต้องลุกขึ้นมา
ตอนนี้ก็เพื่อจะเรียนถามท่านประธานฯ ครับ และก็เพื่อจะแจ้งเพื่อนสมาชิกฯ ด้วยว่า
โดยปกติแล้วเนี่ย การยื่นญัตติของสมาชิกฯ ถ้าเป็นญัตติในลักษณะนี้เนี่ย สภาก็มีหน้าที่พิจารณา
ว่าจะตั้งกรรมาธิการหรือไม่ตั้ง ปกติถ้าไม่ตั้งเนี่ย ส่วนใหญ่ก็จะส่งเรื่องให้รัฐบาล แล้ว

๑๒

สนช. ๘

ธีรารณ ๖/๒

ในการพิจารณาญัตติในแต่ละครั้งจะต้องมีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเข้ามารับฟัง ถ้าสมาชิกฯ ลุกขึ้นอภิปรายแล้วมีการซักถาม รัฐมนตรีก็จะได้ตอบ แต่ผมสังเกตเห็นว่า เรามีการพิจารณาญัตติมา ๓ - ๔ ญัตติแล้วนี่นะครับ ไม่มีรัฐมนตรีมา แล้วเราก็ตั้งกรรมการกันเอง ก็คือในทุกญัตติเราก็ตั้งกรรมการหมดคนละครับ แล้วก็กำลังจะมีอีกญัตติหนึ่งเข้ามาด้วย โดยที่สมาชิกฯ ก็ตั้งใจที่จะลุกขึ้นอภิปราย แต่ไม่มีรัฐบาลมารับฟัง ก็เหมือนเราพูดกันเอง ปรับทุกข์กันเอง แล้วก็รับเรื่องไปศึกษากันเอง เพราะฉะนั้นผมขอเรียนถามท่านประธานฯ ครับว่า เป็นเรื่องของการประสานงาน แล้วท่านนี่กว่าเราจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ สลากกินแบ่งฯ หรือว่าเราคิดว่าเราพิจารณาญัตติกันได้โดยท่านรัฐมนตรีไม่ต้องมา หรือท่านสมาชิกฯ คนอื่นจะมีความคิดเห็นอย่างไร แต่สำหรับผมนี้ ผมคิดว่าถ้าจะเป็นญัตติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าจะเป็นญัตติควมในเรื่องที่มีความจำเป็นนี้ รัฐบาลเองก็ควรจะได้มีโอกาสที่จะชี้แจงหรือตอบข้อซักถามของสมาชิกฯ ด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วการอภิปรายของสมาชิกฯ ก็จะไม่มีความประโยชน์ แล้วก็เสียเวลาของสภาโดยใช่เหตุครับ ก็ขอเรียนปรึกษาท่านประธานฯ ด้วยครับ

- ๗/๑

๑๓

สนช. ๕

สุพิชญ์ลักษณ์ ๗/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้คดีใหญ่ ๆ เป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งก็คือ ผู้คดีเพื่อสอบถามรัฐบาล กับอีกกลุ่มหนึ่ง ก็คือ ผู้คดีเพื่อกระทำกิจการของสภาเอง การที่สมาชิกฯ เสนอผู้คดีเพื่อขอให้ตั้งคณะกรรมการการศึกษา ก็เป็นการมาขออนุญาตต่อสภาเพื่อจะทำกิจกรรมนั้น ก็เป็นเรื่องของสภา ไปถามอะไรรัฐบาล รัฐบาลก็คงไม่ทราบว่าจะสมควรตอบตั้งหรือไม่ตั้ง ก็เป็นเรื่องของเราเท่านั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลท่านก็คงไม่ได้เกี่ยวข้องกับด้วย ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับผู้คดีขอตั้งคณะกรรมการชุดนี้หรือไม่จะรับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญ กดปุ่ม ได้แล้วครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เห็นด้วย ๑๔๔ ไม่เห็นด้วย ๒
งดออกเสียง ๒ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ จำนวนกรรมการครับ
เชิญ พลเอก สุรินทร์ ครับ

พลเอก สุรินทร์ พิภูลทอง : กราบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณ
ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านครับ ผม พลเอก สุรินทร์ นะครับ ในขั้นตอนนี้ขออนุญาตสัก ๒๑ คน
ครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๒๑ คน นะครับ มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญเสนอได้ครับ
พลเอก สุรินทร์ พิภูลทอง : ขออนุญาตให้ พลตำรวจโท สมศักดิ์
เป็นผู้เสนอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลตำรวจโท สมศักดิ์ ครับ

LIRT

พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 กระผม พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอเสนอ
 คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาปัญหาที่ดินและป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังต่อไปนี้
 นะครับ เป็นกรรมการที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๒ ท่าน มี

๑. นางจรี วิจิตรวาทการ
 ๒. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
 ๓. นางเดือนใจ ศีเทศน์
 ๔. นายพรเพชร วิชิตชลชัย
 ๕. นายไพศาล พีชมงคล
 ๖. นางมุกดา อินต๊ะสาร
 ๗. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
 ๘. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
 ๙. นายสำราญ รอดเพชร
 ๑๐. นายสุริชัย หวันแก้ว
 ๑๑. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง
 ๑๒. พลเอก อาทร โลหิตกุล
- และอีก ๘ ท่าน เป็นกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกนะครับ

๑๓. นายชัยวัฒน์ ลิมป์วรรณธะ	ผู้อำนวยการสำนักการจัดที่ดิน
ของรัฐ กรมที่ดิน
๑๔. นายณฤพล บุญชื่น	สำนักแก้ไขปัญหาการบุกรุก
ที่ดินของรัฐ
๑๕. พลตรี พิเชษฐ์ อัยภูวนวัฒน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ กองทัพบก
๑๖. นายยืนยง ทศนศิริ	อดีตรองอธิบดีกรมธนารักษ์
๑๗. นางลีลาภรณ์ บัวสาย	ผู้อำนวยการฝ่ายชุมชนและ
สังคม สำนักงานสนับสนุน
กองทุนการทำวิจัย

๑๕

สนช. ๘

สุพิชญ์ลักขณ์ ๗/๓

๑๘. นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

เครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อคนจน

๑๔ จังหวัดภาคใต้

๑๙. นายศิริชัย อัครธัญสกุล

เครือข่ายชุมชนรอบ

พรุโต๊ะแดงและเทือกเขาบูโด

๒๐. นายสมปอง อินทร์ทอง

ผู้อำนวยการกองนิติการ

สำนักงานปฏิรูปที่ดิน

เพื่อการเกษตรกรรม

๒๑. นายอิทธิพล ศรีเสาวลักขณ์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด

จะเสนอเป็นอย่างอื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ถือว่าทั้ง ๒๑ ท่าน เป็น

กรรมวิธีการ เชิญคุณเตือนใจครับ

- ๘/๑

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉันเตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลข ๕๒ ขอเสนอออกเตอร์วุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์ เพิ่มค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๒๑ แล้วนะครับ ทาง พลเอก สุรินทร์ จะขยายหรือจะให้โหวตครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : ขอย้ายไปนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขยายเป็น ๒๒ นะครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาปัญหาที่ดินและป่าไม้ จำนวน ๒๒ ท่าน ดังต่อไปนี้

๑. นางจรี วิจิตรวาทการ
๒. นายเชนทร์ วิวัฒน์บวรวงศ์
๓. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๔. นายพรเพชร วิชิตชลชัย
๕. นายไพศาล พิษมงคล
๖. นางมุกดา อินต๊ะสาร
๗. นายสมโภชน์ กาญจนากรณ์
๘. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภากา
๙. นายตำรวจ รอดเพชร
๑๐. นายสุริชัย หวันแก้ว
๑๑. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง
๑๒. พลเอก อาทร โลहितกุล
๑๓. นายวุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์

๑๔. นายชัยวัฒน์ ลิมปวารรณะ

๑๕. นายณฤพล บุญชื่น

๑๖. พลตรี พิเชษฐ์ อัญญาวัฒน์

๑๗. นายยืนยง ทักษนศรี

๑๘. นางลีลาภรณ์ บัวสาย

๑๙. นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

๒๐. นายศิริชัย อัครชัยสกุล

๒๑. นายสมปอง อินทร์ทอง

๒๒. นายอิทธิพล ศรีเสาวลักษณ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะกำหนดระยะเวลาการทำงาน

ใหม่ครับ

พลเอก สุรินทร์ พิภุลทอง : เดิมขั้นต้นนี้ขอไว้ ๕๐ วัน ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๕๐ วัน นะครับ มีท่านผู้ใด

เห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็น ๕๐ วัน นะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ รัฐมนตรีเจ้าของเรื่องมาแล้วนะครับ ขอย้อนกลับไป

เรื่องที่กำลังพิจารณา

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ
 นายประพันธ์ คุณมี : ขออนุญาตครับ ท่านประธานฯ ครับ พอดียังมี
 อีกข้อคดีหนึ่งจะเสนอไปพร้อมกันเลยทีเดียวได้ไหมครับ ก่อนที่จะพิจารณาร่างครับ
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวถึงครับ เรื่องนี้ไม่ยาวครับ
 นายประพันธ์ คุณมี : โอ.เค. (O.K.) ครับ
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
 คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ
 ทุกท่าน คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.
 โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบัน
 บัณฑิตพัฒนศิลป์

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้จัดการศึกษาระดับ
 อุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และ
 ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล สามารถดำเนินกิจการได้
 โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพ
 ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง
 สถานศึกษานั้น ๆ สมควรมีกฎหมายรับรองให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีฐานะเป็น
 นิติบุคคลในกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กิตศิลป์ และ
 ช่างศิลป์ สืบทอด สร้างสรรค์ ศิลปะและมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริม

๑๕

สนช. ๕

กัชนี ๘/๔

การผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมสุนทรียศาสตร์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวดังต่อไปนี้ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนฯ ชุดที่แล้ว ที่ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วรวม ๑๖ ครั้ง โดยที่คณะกรรมการวิสามัญได้นำประชุมสรุปครั้งสุดท้ายวันอังคารที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ แต่ไม่ได้มีการประชุม เนื่องจากได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนฯ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เสียก่อน ร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้พัฒนาด้านศิลปกรรมฉบับนี้ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาที่ได้แก้ไขมาแล้ว ตามที่ได้กราบเรียนข้างต้น จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ ขอขอบคุณค่ะ

- ๕/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายนะครับ
มีไหมครับ เชิญอาจารย์วันชัยครับ

นายวันชัย ศิริชนะ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม
วันชัย ศิริชนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมมีประเด็นที่อยากจะขอกราบเรียนถาม
เพื่อความชัดเจนอยู่นิดเดียวครับว่า หลักการโดยทั่วไปนั้น การจัดการศึกษาในระดับ
อุดมศึกษานั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ในคราวนี้ออกมาในลักษณะที่เป็น
อยู่ในกระทรวงทางด้านวัฒนธรรม ที่จะให้มีการจัดการศึกษาแบบเฉพาะทางแบบนี้ขึ้น
ดังนั้น จึงใคร่ขอกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่า กรณีอย่างนี้จะเป็น
นโยบายอีกต่อไปหรือไม่ว่า กระทรวง ทบวง กรมอื่นนั้นก็สามารที่จะจัดการศึกษาในระดับ
อุดมศึกษาหรือระดับอื่น ๆ ได้ นอกเหนือจากที่กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีบทบาทและหน้าที่
ตรงนี้โดยตรงอยู่แล้ว เพราะว่าเรื่องนี้จะมีผลกระทบต่อไปอยู่ค่อนข้างมากถึงบทบาทของ
กระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ที่อาจจะจัดกันขึ้นเอง โดยข้อเท็จจริงนั้น ในพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาตินั้นพูดไว้กว้าง ๆ ว่าการจัดการศึกษานั้นอาจจะมีหน่วยอื่นนี้ทำได้ แต่ใน
เรื่องของอุดมศึกษานั้นกระผมอยากมีความชัดเจนในเรื่องนี้ในเชิงนโยบายด้วยครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญดอกเตอร์สุจิตครับ

นายสุจิต บุญบงการ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุจิต บุญบงการ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในประเด็นเรื่องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น ผมเห็นว่าคงรับหลักการนะครับ แต่ผมมีข้อสังเกตอยากจะฝากผ่าน
ท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรี ผมอยากจะขอเรียนถามว่า การใช้ชื่อสถาบัน ว่าสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์นั้นอาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ เพราะเนื่องจากว่าใน
ความรู้สึกของนักการศึกษาโดยทั่วไป คำว่า “สถาบันบัณฑิต” นั้น หมายถึง สถาบันที่
จัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คือ ปริญญาโท ปริญญาเอก มากกว่าที่จะจัดการศึกษา
ปริญญาตรี ยกตัวอย่าง อย่างสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งมีหลักการ
ในการที่จะผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาโทขึ้นไป ผมมาดูในแง่ของจุดมุ่งหมายของสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์นี้ ต้องการจะผลิตในระดับปริญญาตรีก่อน ต่อไปจึงจะผลิตในระดับ

๒๑

สนช. ๘

ที่พรัตน์ ๘/๒

ปริญญาโทและปริญญาเอก เพราะฉะนั้นการใช้ชื่อว่า สถาบันบัณฑิต นี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจไขว่เขวว่าเป็นสถาบันที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ในระดับบัณฑิตศึกษาถึงระดับปริญญาโทขึ้นไป ก็อยากจะตั้งข้อสังเกตในนี้ไว้ เพื่อท่านจะรับไปพิจารณาปรับปรุงชื่อในชั้นกรรมาธิการครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันขออนุญาตชี้แจงพร้อมกันไปเลยนะคะ ประการแรก ก็คือชื่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นชื่อพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ นะคะ ขอเรียนว่าที่จริงนั้น สถาบันนี้เกิดมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๑ นะคะ มีพระราชบัญญัติ แล้วก็อยู่ในสังกัดกรมศิลปากร เพราะฉะนั้นสถานภาพนี้เป็นเหมือนกองค่ะ ความไม่คล่องตัวในการบริหารจัดการการศึกษานั้นมีมากด้วยเหตุนี้จึงได้มีการปรับปรุงตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา สำหรับประเด็นที่ท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อท่านนี้นะคะ ท่านตั้งข้อสังเกตนั้นดิฉันเรียนว่า การจัดการอุดมศึกษาในกระทรวงอื่นนั้นก็ยังมีแล้ว อย่างเช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุขก็มีนะคะ เพราะฉะนั้นในการที่กระทรวงวัฒนธรรมจะมีสถาบันอุดมศึกษาขึ้นเฉพาะทางที่กระทรวงเองมีศักยภาพทางด้านนี้ ก็จึงเป็นสิ่งที่น่าจะทำได้ แล้วก็ทำได้ทำมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ นะคะ

- ๑๐/๑

๒๒

สนช. ๘

อำนาจ ๑๐/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวิรุณ ตั้งเจริญ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระผม นายวิรุณ ตั้งเจริญ ครับ ผมเองคงจะรับหลักการด้วยเช่นกัน แต่อยากจะฝาก
ข้อสังเกตไว้ ๒ – ๓ ประการ นะครับ

ประการแรก ก็คงปฏิเสธไม่ได้ในการที่สถาบันระดับอุดมศึกษาจะเข้าไป
สังกัดอยู่ในกระทรวง ทบวง กรม ตามที่กฎหมายของเรามีอยู่ แต่สิ่งที่อยากจะฝากเป็น
ข้อสังเกต ก็คือ การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นจำเป็นจะต้องสร้างความหลากหลาย กลุ่มเล็ก
แล้วก็เชื่อมโยงกับหลายสถาบัน เพราะฉะนั้นจุดอ่อนของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา
เช่นนี้เมื่อโดดเดี่ยวอยู่ในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ประเด็นก็คือว่า จะขยายการเชื่อมโยง
บูรณาการสรรพความรู้ความคิดกับสถาบันอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการต่อไปอย่างไร
นั้นเป็นประการแรก

ประการที่ ๒ เมื่อกระผมได้ดูร่าง พ.ร.บ. ทั้งฉบับแล้วเราต้องยอมรับ
ความจริงว่า สถาบันอุดมศึกษาในระดับสากลหรือระดับสังคมไทยก็ตามที่นั้น จำเป็นจะต้อง
มุ่งมองทั้ง ๒ – ๓ ส่วนด้วยกัน แน่นอนในเรื่องของคุณะ ในเรื่องของวิทยาลัยที่เน้นการผลิต
บัณฑิตหรือเน้นการเรียนการสอนด้วย ส่วนในเรื่องของสำนักก็จะเน้นบริการ แล้วก็ในส่วน
ของสถาบันก็มักจะเน้นในเรื่องของการค้นคว้าวิจัย แต่ดูเหมือนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ของ
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการค้นคว้าวิจัยที่เป็นสถาบัน
ผมคิดว่าตรงนี้จะเป็จุดอ่อนในระยะยาว ถึงแม้จะเป็นสถาบันการศึกษาทางด้าน
ศิลปวัฒนธรรมอย่างไรก็ตามที่ โลกวันข้างหน้าสถาบันอุดมศึกษาคงหนีไม่พ้นเรื่อง
การค้นคว้าวิจัยครับ

ประการที่ ๓ ในโครงสร้างนั้นในส่วนที่ผลิตบัณฑิต ทั้งในส่วนของคุณะ
ก็ตามที่ ในส่วนของวิทยาลัยก็ตามที่ ผมคิดว่าสิ่งที่ร่างมาในนี้ยังใช้ระบบภาควิชา ซึ่งเป็น
ระบบเก่าที่ไม่ก่อให้เกิดการบูรณาการ ไม่ก่อให้เกิดสหวิทยาการ เพราะฉะนั้นระบบ
การบริหารจัดการอุดมศึกษาอย่างใหม่นั้น พยายามจะปรับเปลี่ยนจากการแยกเป็นส่วน
เป็นกอง เป็นภาควิชา ไม่เช่นนั้นแล้ว ทั้งงบประมาณ ทั้งบุคลากร ทั้งสรรพความรู้ต่าง ๆ

LIRT

๒๓

สนช. ๘

อำนาจ ๑๐/๒

จะถูกแยกออกเป็นส่วน ๆ ทั้งหมด ซึ่งไม่ก่อให้เกิดความก้ำวหน้าต่อสถาบันอุดมศึกษา
ในอนาคต ขอฝากข้อสังเกตทั้ง ๓ ประการ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวรเดชครับ

นายวรเดช อมรรวพิตพัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ

แห่งชาติที่เคารพครับ กระผม วรเดช อมรรวพิตพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ
การที่เราตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ก็เป็นเรื่องที่ดี ที่น่าชื่นชม เพราะว่าการส่งเสริมเรื่อง
ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ส่งเสริมความเป็นไทยนี้ ตอนหลังเรารู้สึกว่าจะอ่อนไปหน่อย
ไม่ค่อยเข้มแข็ง ผู้กระแสของที่เราเรียกว่า โลกาภิวัตน์ ซึ่งมุ่งในทางความเป็นทันสมัย
ความเป็นตะวันตก จนกระทั่งลืมความเป็นไทยไปเยอะนะครับ ความเป็นไทยนี้เราก็พยายาม
ทำกันมา อย่างกระผมอยู่คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม มานาน
๑๐ กว่าปีของสภาผู้แทนฯ นี้ เราก็พยายามจัดสัมมนาใหญ่เรื่องความเป็นไทยอยู่เรื่อย
ก็รวมกัน ไม่ค่อยจะติดกันนะครับ อยากจะให้ข้อสังเกตว่าเราควรจะรณรงค์ เพราะว่าการที่เรา
จะสืบทอดรักษาวัฒนธรรมได้นี้ สำคัญที่สุด ก็คือ การรณรงค์ให้ต่อเนื่องนะครับ ให้ความรู้
ให้ความเข้าใจ เพราะว่าขณะนี้สื่อสารมวลชนถูกยึดโดยกระแสโลกาภิวัตน์เอาไปน่าจะกว่า
๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเกือบจะ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อยู่แล้ว ที่ให้สำนักความเป็นไทยน้อยมาก
กระผมอยากจะให้ระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณของดินเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ สมเด็จ
พระมหาธีรราชเจ้าที่ทรงใช้คำว่า “สยามานุสติ” คือว่าถึงอนุสติ แต่คำบาลีว่า ตามระลึก
เนื่อง ๆ ซึ่งในพระพุทธศาสนามีอนุสติ ๑๐ อนุสติ ๑๐ เราก็ระลึกอยู่เสมออยู่ ๓ ข้อ
พุทธานุสติ ธรรมานุสติ สังฆานุสติ ระลึกในคุณพระรัตนตรัยซึ่งเป็นที่พึ่งที่เคารพสูงสุด
ของชาวพุทธนี่นะครับ รัชกาลที่ ๖ ก็ทรงห่วง ก็ทรงตั้งสยามานุสติ ให้ระลึกในความเป็น
สยามนะครับ ความเป็นสยามตอนสมัยรัชกาลที่ ๔ รัชกาลที่ ๕ รัชกาลที่ ๖ ก็ได้รับการ
กระทบมากจากฝรั่งตะวันตกพยายามยึดประเทศไทยหลายรูปแบบนะครับ ทรงนำพื้นผ้า
มาได้ ปลายรัชกาลที่ ๓ เมื่อจะทรงสวรรคตตั้งไว้ว่าภัยจากข้างพม่าคงจะลดน้อยลง แต่ให้
ระวังภัยจากตะวันตก -----

- ๑๑/๑

ซึ่งขณะนั้นอังกฤษกับฝรั่งเศสก็เตรียมจะยึดประเทศไทย แบ่งประเทศไทยตั้งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องสยามานุสติ เดียวนี้เพลงสยามานุสติพระราชนิพนธ์ในล้นเกล้าฯ ร. ๖ ก็ไม่ค่อยเปิดกัน ความจริงความเป็นไทยนี้กว้างกว่าเรื่องเพลงอย่างเดียวมาก ต้องรณรงค์กัน ให้จริงจังนะครับ ประธาน โทษที่เอ่ยนามท่าน เคยคุยกับยอดนักประชาสัมพันธ์ท่านหนึ่ง ก็คือท่านรองศาสตราจารย์ดอกเตอร์เสรี วงษ์มณฑา ท่านให้คำแนะนำเมื่อเชิญท่านมาเป็นวิทยากรบรรยายให้คณะสงฆ์ฟัง ท่านบอกว่า วิธีที่จะทำก็คือต้องรณรงค์ แล้วรณรงค์ให้จริงจัง เพราะว่าเราไม่มีทางสู้ถ้าเมื่อไม่ปลุกจิตสำนึกให้คนสำนึกอยู่เสมอ เพราะฉะนั้น กระทบก็อยากจะขอฝากผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ให้รณรงค์เรื่องความเป็นไทยให้จริงจัง คำว่า “สยาม” นี้ะครับ มีความหมายมาก สยามหรือต่อมากความเป็นไทย สยามนี้ พระเดชพระคุณเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ เจ้าคุณประยุต ป.อ. ปยุตโต ท่านวิเคราะห์ ว่า ถ้ามองในแง่บาติ สยามมาจากคำว่า “สะยัง” สะยังก็คือผู้เป็นใหญ่ ผู้เป็นเอง ผู้เป็นไทย มีความอิสระในความเป็นไทย เพราะฉะนั้นเรื่องความเป็นไทย เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องรักษาให้สืบเนื่อง แล้วเราก็รู้ว่ากระแสวัฒนธรรมตะวันตกตอนนี้ที่ทำการไป เป็นการพัฒนาแบบยั่งยืนอย่างแน่นอน เพราะว่าพัฒนาไปแล้วก็เบียดเบียนตนเองนะครับ มีแต่ความโลภ แล้วก็จะไปครอบงำคนอื่นก็ทำลายสังคม ทำลายสิ่งแวดล้อม อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ขอประธานโทษที่เอ่ยนาม ท่านอาจารย์พิชัยก็ได้พูดไปแล้วนะครับว่า ทัวโลกก็กำลังเดือดร้อนมาก อันนี้เพราะรูปแบบการพัฒนาไม่ยั่งยืน รูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เรา กำลังพยายามทำอยู่ ที่รัฐบาลท่านเสนอเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวนานี้ครับ อันนี้เป็นทางออกที่เราจะสามารถนำโลกได้นะครับ เรามีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทรงปฏิบัติให้เป็นตัวอย่างมา ๖๐ กว่าปีแล้วนะครับ อันนี้เป็นแนวที่เราจะทำได้ แล้วเราก็มีแนวร่วมก็คือภูกาน ภูพานก็เสนอ จีดีเอช กรอส โดเมสติกแฮปปีนีส GDH (Gross Domestic Happiness) ซึ่งทั่วโลกก็สนใจมาก สหประชาชาติก็สนใจมาก แล้วเราตอนนี้ทางสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทาง สกว. ก็กำลังให้ทุนวิจัยมากมายเรื่องดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมประชาชาติ แทนที่จะมาวัดเรื่องเติบโตนะครับ กระผมเองก็เคยเรียน เศรษฐศาสตร์ ปริญญาโท ลูกศิษย์ท่านอาจารย์ป๊วย โครงการภาษาอังกฤษมา ก็อยากจะฝากข้อคิด อาจจะเป็นเศรษฐศาสตร์กรอบใหม่ะครับ ก็เรามาชื่นชมอยู่แต่ตัวเลขว่า

จีดีพี (GDP) เราเติบโตปีละกี่เปอร์เซ็นต์ ประเทศที่เติบโตปีละ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ติด ๆ กัน ๑๐ – ๒๐ ปี นั้นน่ากลัวมากนะครับ มันโอเวอร์ฮีท (Overheat) จนกระทั่งระเบิดเมื่อไรนี่ ปันปีกันทั้งโลก ทีนี้เรามาคิดดู ถ้าเผื่อในการพัฒนาที่แท้จริงมนุษย์เราไม่ต้องการมากมาย ขอบประทันโทษเอ่ยนาม ท่านก็มีแต่เรื่องดี ไม่มีเสีย ท่านดอกเตอร์สุเมธ ดันติเวชกุล ท่านไป อภิปราย ไปบรรยายเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมากมายทั่วประเทศ ท่านบอกว่าเรานี้สะสมเป็น บ้าหอบฟาง แต่ละคนในบ้านตัวเอง ถ้าเอามาคุณนี่เรามีของที่เกินจำเป็นเป็นหมื่นหมื่นชิ้น ที่เอามาบริจาคซื้อเข้าไปสะสม ไม่รู้เก็บไว้ทำไม เกินจำเป็นแล้วก็ทำลายล้างโลก ทุกอย่าง ที่ผลิตมีคอสต์ (Cost) มีต้นทุนทั้งนั้นนะครับ ต้นทุนที่ผลิตนี้ก็ไปทำลายล้าง อะไร ไม่จำเป็นต้องผลิต เจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ก็บอกในแง่พระพุทธศาสนา การไม่ผลิต การนั่งเฉย ๆ นี่ พัฒนาจิตใจก็เป็นการผลิตแบบหนึ่ง เป็นการพัฒนาคุณธรรม คุณภาพใน จิตใจขึ้นมาะครับ อันนี้เป็นการผลิตที่สูงสุด สร้างความสุข เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเราลดจีดีพี ได้ ลด ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่จีดีเอชเพิ่ม ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นี่คือตัววัดที่แท้จริง คือ เราล้างผลาญ ธรรมชาติน้อยลง แต่ว่าเรามีความสุขมากขึ้น อันนี้เป็นตัวอย่าง เพราะฉะนั้นก็น่ายินดีที่ มหาวิทยาลัยนี้เกิดขึ้น ส่งเสริมความเป็นไทยนะครับ ทีนี้ผมมีข้อสังเกตอีกข้อหนึ่ง ในมาตรา ๕๓ ที่บอกว่า สถานสถาบันอาจกำหนดให้มีตราเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของ สถาบัน หรือส่วนราชการของสถาบันก็ได้ อันนี้ไม่ทราบว่าท่านมีอยู่หรือยัง หรือจะปรับปรุง หรือเปล่านะครับ กระผมอยากจะให้ข้อสังเกตว่า ตรานี้ควรจะมีความเป็นไทย คือใช้ลายไทย แล้วถ้ามีภายใต้ประจำสถาบัน ซึ่งหลายแห่งก็มี อย่างเช่น มหาวิทยาลัยมหิดลท่านก็ใช้อัตตานัง อุปมังกาเล ฟิงทำตนให้เป็นเครื่องอุปมา หมายความว่า ถ้าเรารักสุขเกลียดทุกข์ ฉันทันใดนี้ ผู้อื่นก็เช่นนั้น ซึ่งบุคลากรทางสาธารณสุขก็จำใส่ใจมาเสมอ นะครับ กระผมก็ ศิษย์เก่ามหิดลเหมือนกัน เรียนศาสนาเปรียบเทียบ ก็ยังจำใส่ใจอยู่เสมอ อัตตานัง อุปมังกาเล ตั้งแต่วันแรกที่เราไปสอบเข้าบัณฑิตวิทยาลัยที่นั่น ก็ดีใจนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อมีภายใต้ อย่างนี้ประจำ แล้วในตราที่เป็นความเป็นไทยมีลายไทยอยู่ ซึ่งตอนแยกส่วนราชการ ใหญ่ ๆ ไป คณะกรรมการการศาสนาฯ สถาปนาผู้แทนราษฎร ก็ทำข้อสังเกตไปถึงรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลก็ตอบรับด้วยดี トラของระดับกรมขึ้นไปที่ตั้งใหม่ ๆ เยอะแยะ ตอนนั้นเพิ่มเป็น

๒๖

สนช. ๕

สุชาติ ๑๑/๓

๒๐ กระทรวง ไซ้ใหม่ครับ ๒๑ กระทรวง อะไรนี้ก็ใช้ตราไทยเยอะ ก็อยากจะฝากข้อสังเกต
ฝากท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานฯ แก่นี่ครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๒/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

คุณหญิงสุชาดา กีระนันท์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ดิฉัน
สุชาดา กีระนันท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันมีข้อสังเกตเล็ก ๆ ไม่ทราบว่าจะมี
ความคลาดเคลื่อนในการพิมพ์อะไรหรือไม่คะ ในมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัตินี้
เขียนว่า “การบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบัน
ให้เป็นไปตามกฎหมายดั่งนั้น” แล้วก็พอมาถึงมาตรา ๔๗ จะใช้คำว่า “คณาจารย์ประจำ
สามารถกำหนดตำแหน่งได้เป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และ
อาจารย์” จะไม่มีคำว่า “คณาจารย์ประจำ” ปรากฏอยู่ที่ใดเลย เมื่อพิจารณาการเปรียบเทียบ
ตัวร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกากับฉบับที่สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์เสนอมานั้น สถาบันได้เสนอมาในลักษณะของการบริหารงานบุคคล
สำหรับคณาจารย์ประจำและบุคลากรทางการศึกษา แต่ถูกแก้ไขเป็นข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา ก็เกรงว่าจะเกิดความคลาดเคลื่อนและอาจจะไม่ทำให้สามารถใช้ได้
ก็ขอความกรุณาพิจารณาข้อสังเกตนี้ด้วย กราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัฒนา สวรรยชาติ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ครับ ผม วัฒนา
สวรรยชาติ ครับ ผมมีข้อสังเกตสำหรับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งเป็นสถาบันใหม่
เกิดจากการรวมของหลาย ๆ สถาบันเข้ามาอยู่ด้วยกัน ผมขอให้ดูที่มาตรา ๒๒ นะครับ อันนี้
ก็มีสาระสำคัญอยู่ ๒ ประเด็น ก็คือ อธิการบดีจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภาสถาบันนะครับ ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง ก็คือ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา
อธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน โดยความหมาย ก็คือ มอบอำนาจให้สถาบัน
ไปจัดการดูแลทั้งหมดนะครับ ทั้งกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อที่จะสรรหาอธิการบดี
และนำเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ นะครับ อันนี้ที่อยากจะให้ข้อสังเกต ก็คือ ขอให้
ไปศึกษาในสถาบันอื่น ๆ ซึ่งเป็นสถาบันเก่า แล้วก็เอามาพิจารณาให้ดี เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา
นะครับ เพราะตอนนี้กำลังมีปัญหาอยู่ในหลาย ๆ แห่งด้วยกัน สักมเปลี่ยนไปเยอะนะครับ
อะไร ๆ ก็เปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็อยากจะให้ข้อสังเกตไปพิจารณาให้ดีนะครับ
อย่าให้เกิดเรื่อง อย่าให้เกิดปัญหา เพราะว่าอธิการบดี ก็คือ ผู้บริหารสูงสุดขององค์กร ถ้าเพื่อ

๒๘

สนช. ๕

ศรีอนงค์ ๑๒/๒

ขาดไปหรือว่างเว้นไป หรือว่ามีอะไรเกิดขึ้นนี้ การบริหารงานก็จะสะดุดนะครับ ผมขอให้อธิบายข้อสังเกตอย่างนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์วิริยะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอสนับสนุนและรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ผมได้เคยมีส่วนร่วมในการยกร่างตั้งแต่สมัยที่ร่างแรก ๆ แต่ไม่ประสบความสำเร็จจนกระทั่ง คือสถาบันการศึกษาแห่งนี้มีลักษณะพิเศษที่บอกว่ามีลักษณะพิเศษ คือ จะต้องร่วมงานกับกรมศิลปากรในการจัดงานราชพิธีต่าง ๆ ในสมัยที่ผมช่วยยกร่างนั้น ท่านอธิบดีกรมศิลปากรก็ไม่อยากให้ไปเป็นมหาวิทยาลัย เพราะกลัวว่า ถึงเวลาจะระดมคนมาช่วยทำงานราชพิธีอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือเหมือนกับเป็นหน่วยงานในสังกัด และอีกคำถามหนึ่งซึ่งหลายคนคัดค้าน ก็คือว่า มหาวิทยาลัยที่จะสังกัดกระทรวงได้นั้นจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากรของกระทรวงนั้นเป็นหลัก อย่างเช่น ตำรวจ กลาโหม อันนั้นเขาผลิตบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของกระทรวงเขาเป็นหลัก -----

- ๑๓/๑

แต่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ก็จะมีลักษณะพิเศษ คือไม่ได้ตอบสนองความต้องการในหน่วยงาน
ของตัวเองเป็นหลักก็จริง แต่ก็มีตอบสนองความต้องการอยู่ด้วยนะครับ ในลักษณะ
พิเศษหลาย ๆ อย่าง ผมก็เห็นด้วยกับบุคลากรในมหาวิทยาลัยว่า น่าจะยกระดับขึ้นเป็น
มหาวิทยาลัยเพื่อให้มีการพัฒนาและความก้าวหน้า เพราะการเป็นกรมเป็นกองนั้น ไม่มี
ความอิสระในการที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในงานด้านนี้ แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิด
ความเชื่อมโยงที่จะให้กรมศิลปากรทำงานกับมหาวิทยาลัยในการที่จะร่วมจัดงานราชพิธี
ต่าง ๆ ก็เห็นชอบอย่างยิ่งว่า สถาบันการศึกษานี้ก็ควรจะอยู่ที่กระทรวงวัฒนธรรม แล้วก็
ควรจะทำงานร่วมกับกรมศิลปากรอย่างใกล้ชิดในการจัดงานราชพิธีต่าง ๆ เพราะฉะนั้น
ลักษณะของสถาบันนี้จึงมีลักษณะที่จะพิเศษกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ นะครับ เพราะฉะนั้น
ผมจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะรับหลักการแล้วก็ให้สภาแห่งนี้ได้รับฟังเหตุผลที่จะทำอย่างไร
ให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้สามารถที่จะสร้างบุคลากร ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะร่วมกับ
กรมศิลปากรในการที่จะจัดงานราชพิธีต่าง ๆ ได้อย่างดีงามเหมือนอย่างที่เป็นมาในอดีต
ผมขอสนับสนุนและเห็นชอบในการที่จะให้มีมหาวิทยาลัยแห่งนี้ครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ทวี สุรฤทธิกุล
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่องของการที่เราจะยกระดับนาฏศิลป์ ศิลปะต่าง ๆ ของไทย
ให้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้นนี้มีมานานแล้ว เท่าที่ทราบตั้งแต่สมัยรัฐบาลของท่านหม่อมราชวงศ์
คึกฤทธิ์ ปราโมช นั้นก็มีความพยายามที่จะขับเคลื่อนเรื่องนี้ไปแต่ต้น โดยเป็นความต้องการ
ของทั้งในกรมศิลปากรเอง แล้วก็เหล่าศิลปินที่อยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ ผมมีเรื่อง
จะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในการที่เราจะทำการศึกษาระดับปริญญาตรีในระดับ
ผมในฐานะที่อยู่ในแวดวงการศึกษา ก็เห็นว่าระยะนี้ก็มีปัญหาค่อนข้างมาก จึงอยากจะ
กราบเรียนเป็นประเด็น เป็นข้อสังเกตไว้ว่า

ประการแรก ในเรื่องของคุณภาพและมาตรฐาน ถ้าเราดูในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
ก็มีปัญหาอยู่พอสมควร โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยบางแห่งซึ่งพยายามจะเปิดหลักสูตรให้
หลากหลาย เป็นการขยายออกไปสู่ตลาดทางวิชาการต่าง ๆ ก็มีปัญหาว่าเราจะหาอาจารย์ที่มา

ดูแลหลักสูตรหรือผู้บริหารหลักสูตรนั้นได้อย่างไร และพอเพียงหรือไม่ เพราะปัจจุบันนี้ ในมาตรฐานของสำนักงานการอุดมศึกษาแห่งชาตินั้นก็ต้องมีคณาจารย์ประจำอย่างน้อย ก็ประมาณ ๕ คน ขึ้นไปแต่ละหลักสูตร ผมเข้าใจว่าในเรื่องของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ แล้วยังมีช่างศิลป์ เหล่านี้จะมีแขนงแยกย่อยมากมาย ทีนี้อาจารย์ที่จะมาดูแลนี้ละครับ ก็จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ คงจะเพียงพอแต่เอาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความสามารถ ซึ่งตอนนี้ เราต้องยอมรับว่าบรรดาศิลปินทั้งหลายก็เป็นเพียงแค่อุชฌาย์ แต่ไม่ได้มีคุณวุฒิหรือ ความเป็นวิชาการในแง่ของการสอนในระดับมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะต้อง มีการพัฒนาและส่งเสริมเตรียมบุคลากรทางด้านนี้ให้พร้อมเพียงด้วย ซึ่งผมคิดว่าคงจะ ทำได้ไม่ยาก โดยการรับรองวุฒิของบรรดาผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้น และพยายามถ่ายทอดสิ่งที่ ท่านทั้งหลายไม่ได้ถ่ายทอดเป็นงานวิชาการ ออกมาเป็นงานวิชาการให้ได้ ก็จะเป็นการ รับรองวิทยฐานะของท่านตรงนั้น

ผมมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งครับ ในเรื่องของงานที่เราจะสอนบรรดานักฎศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กีตศิลป์ และช่างศิลป์ นี้ะครับ โดยเฉพาะนักฎศิลป์นั้นมีปัญหาอยู่มากมาย โดยเฉพาะในเรื่องของงานที่ในอดีตกรมศิลปากรนั้นพยายามที่จะควบคุมมาตรฐานทางด้านนักฎศิลป์ให้เป็นอันเดียวกันทั่วประเทศ ตรงนี้ผมว่าอันตราย โดยเฉพาะในสังคมที่มีความหลากหลาย แล้วก็ในสังคมสมัยใหม่นั้น เราจะเน้นในเรื่องของอัตลักษณ์ ความเป็นตัวตน ซึ่งตรงนี้ก็อยากจะฝากกราบเรียนไปด้วยว่า ขอให้พิจารณาจัดทำหลักสูตรต่าง ๆ ที่จะสอดคล้องกับความเป็นท้องถิ่นด้วย ซึ่งตรงนี้ก็ทำให้สังคมเรานั้น มีความสวยงามและสะท้อนความจริงได้ดีที่สุด

ในประการสุดท้าย ก็คือว่า เมื่อเราจะส่งเสริมเรื่องเหล่านี้ให้มีความเป็นไทย ซึ่งหลาย ๆ ท่านก็ได้อภิปรายไป แต่ผมมีความเห็นว่า ที่จริงก็อยู่ในวัตถุประสงค์ด้วยนะครับ ว่า เราจะเน้นทั้งไทยและสากลให้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นเราอย่าละเลยความเป็นสากลด้วยนะครับ ผมอยากให้ภูมิปัญญาไทยในด้านนักฎศิลป์ ในด้านศิลปะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสากล เช่นเดียวกัน อยากให้เป็นส่วนหนึ่งของโลก อยากจะให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมนานาชาติ ผมอยากให้ประเทศไทยเรามีความสวยงาม อยากให้คนไทยมีความภาคภูมิใจ เราไม่ใช่ศิลปะเฉพาะกลุ่ม เราไม่ใช่ศิลปะเฉพาะท้องถิ่นเท่านั้น แต่เราเป็นศิลปะของโลกด้วย ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ที่เคารพ ดิฉันขออนุญาตตอบคำถามของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒ – ๓ ท่าน ส่วนข้อเสนอแนะกับข้อสังเกตนั้น ดิฉันคิดว่าผู้แทนของกระทรวงวัฒนธรรมในคณะกรรมการคงจะรับไปพิจารณานะคะ เรื่องตราสัญลักษณ์ของสถาบันมีแล้วค่ะ คือ ตราพระพิฆเนศ โดยทั่วไปทางด้านช่างเราใช้พระพิฆเนศเป็นสัญลักษณ์ค่ะ เพราะฉะนั้นตราของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งใช้มาตั้งแต่ ๖ – ๗ ปีที่แล้ว ก็คือ ตราของพระพิฆเนศนะคะ

สำหรับข้อสังเกตที่คุณหญิงสุชาดา ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านกรุณาตั้งข้อสังเกตมานะคะ ขออนุญาตชี้แจงว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นี้ สำหรับร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้จะต้องดูแลรับผิดชอบวิทยาลัยนาฏศิลป์อีก ๑๒ แห่งทั่วประเทศค่ะ

๓๒

สนช. ๕

มิ่งขวัญ ๑๔/๒

ซึ่งวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น รวมทั้งวิทยาลัยช่างศิลป์ นาฏศิลป์จะสอนเรื่องของร้องกับรำ ทำนองนั้น แล้วที่วิทยาลัยช่างศิลป์สอนทางด้านทัศนศิลป์ อีก ๓ แห่งทั่วประเทศ วิทยาลัยดังกล่าวที่ว่านั้นจะสอน นาฏศิลป์นั้นสอนตั้งแต่ ม. ๑ แล้วก็มี ม. ๖ เพราะฉะนั้นผู้สอนต่าง ๆ เหล่านั้น เรามีวัตถุประสงค์ว่า สอนเพื่อให้คนนั้นออกไปเป็นครูเพื่อจะสอนต่อ เพราะฉะนั้น จึงต้องมีระเบียบสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้น จบไปแล้วไปประกอบอาชีพได้ เดิมนั้นเราสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นก็จะมีปัญหา เมื่อออกมาอยู่กระทรวงวัฒนธรรมแล้วจึงต้องขอใช้ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ต่อไปค่ะ เพราะฉะนั้นในมาตราที่ท่านว่านี้ มาตราแรกนั้นก็คือ หมายถึงครูที่สอนระดับล่าง ค่ะ แล้วก็มาตรา ๔๓ นั้น หมายถึงอาจารย์ที่สอนระดับปริญญา แต่ว่าท่านตั้งข้อสังเกตมา ทำให้คิดว่า ถ้าเราไม่เขียนให้ชัดเจนอาจจะสับสนว่า แล้วบุคลากรที่สอนนั้นมีที่ประเภทและมีใครบ้างนะคะ ดิฉันขอเรียนชี้แจงเท่านี้ค่ะ ขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะหาหรือว่าจะสมควรปิดอภิปราย ได้หรือยังนะคะ ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย กรุณา กด เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณา กด ไม่เห็นด้วย เรียบร้อยนะคะ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

- ๑๕/๑

๓๓

สนช. ๘

ละไม ๑๕/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นควรปิดอภิปราย ๑๕๑ ไม่เห็นด้วย ๑
นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะ
เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่นะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย
กรุณา กด เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณา กด ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญครับ
เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นชอบด้วย ๑๕๗ ไม่เห็นด้วย ๒
งดออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยครับ กรรมการครับ
ท่านรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : เขาเสนอ
ที่ท่านคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อะไรนะครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
กรรมการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วิสามัญหรือสามัญครับ วิสามัญเรายัง
ไม่มี จำนวนกรรมการจะเอาวิสามัญหรือสามัญ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : วิสามัญคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วิสามัญนะครับ จำนวนเท่าไรครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : จำนวน
๑๕ ท่าน พอไหมคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามปกติรัฐบาลเสนอ ๒๕ แล้วรัฐบาล
เสนอ ๕ ทางนี้จะเสนอ ๒๐ ๑ ใน ๕

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : ดิฉันเสนอ
เลขหรือคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ ๕ คน นะครับ

LIRT

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :

๑. นายกมล สุวฒโท
๒. นางยุพา ประเสริฐยิ่ง
๓. นางเรวดี สกุลพานิชย์
๔. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ
๕. นายสุขุม บัวมาศ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญที่ประชุมเสนอได้ครับ เชิญข้างหลัง

นะครับ

พลเอก อานนท์ โลหิตกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ สภาที่เคารพ กระผม

พลเอก อานนท์ โลหิตกุล ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้ครับ

๑. นายเสฐียรพงษ์ วรรณปก
๒. นายพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์
๓. พลตรี ประพาส ศกุนตนาถ
๔. นางอุมา สுகนธมาน
๕. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๖. นายประภักดิ์ ศรีลัมพ์
๗. พลเรือเอก สุชาติ ญาโนทัย
๘. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
๙. นายธีรพงษ์ จรุงศิริ
๑๐. นายกระจำจ จารุพฤษ์พันธ์

และบุคคลภายนอกอีก ๑ ท่าน นายธีระพงศ์ นิยมทอง ผู้อำนวยการโรงเรียน

ศรีอยุธยาครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ท่านนะครับที่เสนอเข้ามา

พลเอก อานนท์ โลหิตกุล : ๑๑ ท่าน ครับ

LIART

๓๕

สนช. ๘

ละไม ๑๕/๓

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๑๑ รวมเป็น ๑๖ ยังขาดอีก ๕ มีท่านผู้ใด
จะเสนออีกไหมครับ เชิญเสนอได้ครับ เชิญคุณสำราญครับ

นายสำราญ รอดเพชร : สำราญ รอดเพชร นะครับ ขอเสนออาจารย์วิรุณ
ตั้งเจริญ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้อง เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ขอเสนอท่านกำแพง
ภริตานนท์ และท่านอาจารย์เกียรติ บุญเจือ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ๓ แล้วครับ
เชิญต่อไปครับ ขาดอีก ๖ ครับ เชิญครับ

พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ครับ
กระผม พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอเสนอ
ท่านอาจารย์วันชัย ศิริชนะ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
เชิญคุณประพันธ์

นายประพันธ์ คุณมี : ผมเสนอท่านประภัทร์ ศรีลัมพ์ และท่านพรสิทธิ์
ศรีอรทัยกุล ครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประภัทร์มีอยู่แล้ว คนที่ ๒ ใครนะครับ

นายประพันธ์ คุณมี : ท่านที่ ๒ ท่านพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล นะครับ

เชิญคุณพรเพชรที่จะเสนอครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : คุณประพันธ์เสนอแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขาดอีกก็ท่าน เชิญคุณวัลลภ

๓๖

สนช. ๘

ละไม ๑๕/๔

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ขอเสนอท่านโยธิน อนาวิน
ด้วยครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณอรรถพลครับ

- ๑๖/๑

๓๓)

สนช. ๘

วนิดา ๑๖/๑

นายอรรถพล สรสุชาติ : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตเรียนถามว่า
คนนอกมีกี่ท่านแล้วนะครับ ถ้าจะเสนอชื่อคนนอกนี้ยังได้ไหมครับ ขอตรวจสอบจำนวน
ก่อนเสนอชื่อครับ เพิ่งมีคนเดียวใช่ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คนนอกมี ๖ แล้วครับ ยังได้ครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ : ยังได้ ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตเสนอชื่ออาจารย์ปาน
พิงสุจิริต ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขาดอีก ๒ ครับ เชิญคุณหญิงสุชาดา
ครับ

คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์ : ขอเสนอ คอกเตอร์สิริชัยชาญ พิภพจำรูญ กะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณพงษ์ศักดิ์ครับ

นายพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์ : ขอเสนอ คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์ ครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบแล้วนะครับ ท่านเลขาฯ รายชื่อ
ครบใหม่ ๒๕ คน

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. จำนวน ๒๕ ท่าน ดังต่อไปนี้ค่ะ

๑. นายกมล สุวฒโท
๒. นางยุพา ประเสริฐยิ่ง
๓. นางเรวดี สกุลพานิชย์
๔. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ
๕. นายสุขุม บัวมาศ
๖. นายเสฐียรพงษ์ วรรณปก
๗. นายพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์

๘. พลตรี ประพาส ศกุนตนาถ
 ๙. นางอุมา สุขนธมาน
 ๑๐. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
 ๑๑. นายประภัทร์ ศรีลัมพ์
 ๑๒. พลเรือเอก สุชาติ ฉญาโณทัย
 ๑๓. คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
 ๑๔. นายธีรพจน์ จรุงศิริ
 ๑๕. นายกระจำจ จารุพฤษ์พันธ์
 ๑๖. นายธีระพงศ์ นิยมทอง
 ๑๗. นายวิรุณ ตั้งเจริญ
 ๑๘. นายกำแหง ภริตานนท์
 ๑๙. นายกิริติ บุญเจือ
 ๒๐. นายวันชัย ศิริชนะ
 ๒๑. นายพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล
 ๒๒. นายโยธิน อนาวิน
 ๒๓. นายปาน พึ่งสุจริต
 ๒๔. ดอกเตอร์ศิริชัยชาญ พิภจรรย์
 ๒๕. คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์”
- ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครั้ง ท่านรัฐมนตรี

ครับ

คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :

ตามข้อบังคับฯ ค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามข้อบังคับฯ ๗ วัน นะครับ

มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIART

๓๕

สนช. ๕

วณิศา ๑๖/๓

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีน่ะครับ ก็เป็นอันจบระเบียบวาระนี้
น่ะครับ

ต่อไป ๕.๓ ญัตติ เรื่อง **ขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตาม**
การแก้ไขปัญหาสนามบินสุวรรณภูมิ (พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน และคณะ
เป็นผู้เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ คุณมี : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม

นายประพันธ์ คุณมี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้เสนอญัตติร่วมกับท่าน

พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน นะครับ ขอกราบเรียนเหตุผลสาระสำคัญที่ขอเสนอญัตติ
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาสนามบินสุวรรณภูมิ ดังนี้
นะครับ

กล่าวคือสนามบินสุวรรณภูมิมีมูลค่าในการก่อสร้างสนามบินแห่งนี้ นับว่าเป็น
เป็นล้านล้านบาทเลยทีเดียว แล้วก็ใช้เวลาการรอคอยเพื่อที่เราจะได้มีสนามบินอันเป็น
ความภาคภูมิใจของพี่น้องประชาชนไทยทั้งชาติ เป็นเวลาไม่น้อยกว่ากึ่งทศวรรษ นั่นก็คือ
ไม่น้อยกว่า ๕๐ ปี ประชาชนย่อมคาดหวังว่าสนามบินแห่งนี้จะเป็นศูนย์กลางการบินของ
ภูมิภาคแห่งเอเชีย นามว่า สนามบินสุวรรณภูมิ ก็เป็นนามพระราชทานซึ่งนำมาซึ่งความ
ภาคภูมิใจของพวกเราพี่น้องชาวไทยทั้งชาตินะครับ บัดนี้สนามบินแห่งนี้ได้เปิดใช้แล้ว
ท่ามกลางความไม่พร้อมและมีปัญหามากมาย ตั้งแต่วันที่เปิดใช้ คือ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน
๒๕๔๙ เป็นต้นมา แม้ว่าสนามบินแห่งนี้จะไม่พร้อมด้วยความเห็นที่แต่ละฝ่ายได้ทักท้วง
คัดค้าน และเห็นควรว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความพร้อมกว่านี้ก่อนที่จะเปิดใช้ แต่ว่า
รัฐบาลที่ผ่านมาก็ได้เร่งรีบให้เปิดใช้ จึงทำให้เกิดมีปัญหามากมายในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความ
ไม่สะดวกที่จะอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้สนามบิน อาทิ เรื่องห้องน้ำ เรื่องสถานที่เดิน
ที่นั่ง ที่รอผู้โดยสาร ที่รอรับส่งต่าง ๆ รวมทั้งระบบการเช็คอิน (Check in) ระบบ
การขนกระเป๋า และระบบอื่น ๆ ที่เป็นการปลอดภัยของสนามบิน รวมทั้งโครงสร้าง
การก่อสร้างก็ก่อปัญหา เป็นข่าวให้กับพี่น้องประชาชน ได้พบเห็นอยู่ตลอดเวลา -----

สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพียงเป็นปัญหาสำหรับพี่น้องประชาชนและผู้ใช้บริการสนามบินเท่านั้น บรรดาบุคคลที่ต้องเดินทางผ่านไปมาจากทั่วโลกก็ได้สะท้อนถึงปัญหาความไม่สะดวก ความไม่พร้อม ความไม่ปลอดภัยของสนามบินแห่งนี้ เพราะฉะนั้นรวมทั้งพี่น้องประชาชนที่อยู่อาศัยโดยรอบสนามบินก็ได้รับผลกระทบอย่างมากมายในด้านสิ่งแวดล้อมและเสียงรบกวนจากการขึ้นลงของเครื่องบิน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้พวกกระผมเห็นว่า สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แม้ว่าพวกเราจะมาจากการแต่งตั้ง แต่ก็ถือเสมือนเป็นตัวแทนของพี่น้องปวงชนชาวไทยทั้งชาติ ได้เล็งเห็นว่า หากสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้จะได้สนใจศึกษา ติดตามปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้สนามบินแห่งนี้ และได้นำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้กับคณะผู้บริหารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จะเกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน และที่สำคัญอย่างยิ่งพวกเราอยากให้เห็นสนามบินแห่งนี้ได้เปิดใช้อย่างเป็นทางการภายใต้ชื่อสนามบินสุวรรณภูมิด้วยความภาคภูมิใจของพี่น้องไทยทั้งชาตินะครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวพวกเราจึงขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๓๕ เพื่อขอความกรุณาท่านประธานฯ และที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาสนามบินสุวรรณภูมิแห่งนี้ขึ้นมาะครับ โดยมีกำหนดระยะเวลาเพื่อการศึกษาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณภราเดชครับ

นายภราเดช พัทม์วิเชียร : ขอบคุณท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม นายภราเดช พัทม์วิเชียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอสนับสนุนญัตตินี้ ด้วยเหตุผลหลาย ๆ ประการ

ในส่วนแรกที่ยากจะกราบเรียน ก็คือว่า สาเหตุที่เราต้องมีสนามบินใหม่คือที่สุวรรณภูมินั้น ก็เนื่องมาจากสนามบินเก่าที่ดอนเมืองของเรานั้นไม่สามารถจะรองรับการเติบโตของผู้โดยสารได้ ที่พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า การรองรับในด้านของตัวอาคารผู้โดยสาร แต่โดยแท้จริงแล้วสาเหตุที่ต้องย้ายสนามบินมาเนื่องจากเรื่องของทางวิ่งขึ้นและลง ที่ดอนเมืองนั้นมีระยะห่างกันน้อยกว่า ๑.๕ กิโลเมตร ซึ่งเป็นเหตุให้ไม่สามารถให้

๔๒

สนช. ๕

ถัดจากวลัย ๑๗/๒

เครื่องบินขึ้นและลงในเวลาพร้อมกันได้ จึงเป็นเหตุให้เที่ยวบินนั้นเริ่มมีขีดจำกัด ไม่พอเพียงต่อการบริการ ที่ผมพูดอย่างนี้เพื่อจะชี้ให้เห็นว่า จริง ๆ แล้วเรื่องสนามบินนั้นมี ๒ เรื่องหลัก ๆ เรื่องที่ ๑ คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบินโดยเฉพาะ ก็คือ เรื่องของรันเวย์ (Runway) วิทยุการบิน เหล่านี้เป็นต้น กับอีกเรื่องหนึ่ง คือ เรื่องที่ไม่ได้เกี่ยวโดยตรงกับการบิน เป็นต้นว่า เรื่องของอาคารผู้โดยสาร เรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แต่จะเห็นว่าที่ผ่านมา รัฐบาลมุ่งไปเน้นให้ความสำคัญของสนามบินสุวรรณภูมิในส่วนของที่ไม่ใช่เรื่องของการบินเป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น การก่อสร้างอาคารสนามบินที่มีขนาดใหญ่โตมโหฬารในเชิงของโครงสร้าง ซึ่งใช้งบประมาณจำนวนมากและก่อให้เกิดปัญหา ซึ่งผมเข้าใจว่า การใช้งบประมาณในส่วนที่ไม่จำเป็นเป็นจำนวนมากนั้น เป็นเหตุให้ส่วนที่จำเป็น แม้กระทั่งการบริการขั้นพื้นฐานสำหรับผู้โดยสาร เป็นต้นว่าห้องน้ำ เหล่านี้เป็นต้น ทำให้ขัดข้องแล้วก็ไม่พอ ผมเห็นว่าเรื่องทีคณะกรรมการ ถ้าจะมีคณะกรรมการวิสามัญขึ้นแล้วไปดูเรื่องพวกนี้ นอกจากการแก้ไขเฉพาะหน้าแล้ว ผมคิดว่าน่าจะมีโอกาสมีส่วนช่วยทางรัฐบาลหรือทาง คมช. ซึ่งดูแลเรื่องเหล่านี้อยู่แล้วในระดับหนึ่ง ได้ช่วยให้มีความรัดกุมมากยิ่งขึ้นนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่จะพัฒนาสนามบินอันนี้ต่อไปให้สามารถรองรับผู้โดยสารแล้วก็เป็นจุดที่สำคัญในการที่จะนำนักท่องเที่ยวเข้ามาสู่ประเทศไทย -----

- ๑๘/๑

โดยข้อสังเกตของผมนั้นจะเห็นว่า เนื่องจากการลงทุนมหาศาลไปแล้วนั้นจำเป็นต้องหาทุนคืน ลักษณะของการบริหารของสนามบินจึงมุ่งไปสู่การที่จะหากำไรสูงสุดณะครับ จากการประมวลประกอบกิจกรรมในสนามบิน ยกตัวอย่างเช่น เราก็เห็นว่าที่สนามบินนั้นเต็มไปด้วยร้านค้าเต็มไปหมดณะครับ ซึ่งเหตุเหล่านี้จะก่อให้เกิดผลตามมา ก็คือ

๑. ความไม่สะดวก อย่างที่เราเห็นแล้ว ๒. ก็คือ จะนำไปสู่ค่าบริการในสนามบินซึ่งแพงมาก อาจจะทำให้เสีย ไม่สามารถจะแข่งขัน หรือไม่สามารที่จะจูงใจในอนาคตต่อไปได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าเป็นความจำเป็นที่สภาแห่งนี้ควรจะมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาศึกษาเพื่อจะเป็นส่วนช่วยกับทางรัฐบาลอีกทางหนึ่งต่อไป ขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินการมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอรรถพลคะ

นายอรรถพล สรสุชาติ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อรรถพล
สรสุชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นก็ต้องขอเรียนในเบื้องต้นนะครับว่า
ปัญหาของสนามบินสุวรรณภูมินั้นเป็นปัญหาใหญ่ แล้วก็ที่ท่านผู้เสนอญัตติได้เขียนญัตติไว้
นี่จริง ๆ แล้วก็ค่อนข้างครอบคลุม โดยส่วนตัวของผมนี่จริง ๆ ตั้งใจจะยื่นกระทู้กับ
ท่านประธานฯ ตามข้อบังคับฯ ของเราที่ผ่านไป ที่จะถามเรื่องสนามบินสุวรรณภูมิมา
๓ สัปดาห์แล้วนะครับ ก็ไม่มีการพิจารณากระทู้สด เพราะฉะนั้นวันนี้เมื่อญัตตินี้เข้ามา
ก็คงจะได้มีการพูดคุยกันในหลายเรื่องเหมือนกัน แต่ที่ผมเป็นห่วงนิดหนึ่ง ก็คือ ในเรื่อง
ของญัตติเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ผมคิดว่าถ้าคุณตามเนื้อหาแล้ว เดี่ยวเราคง
จะต้องคุยกันนะครับ ว่าในท้ายที่สุดนี้ ในการลงมติทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเห็นด้วย
ไหม สมาชิกฯ จะเห็นด้วยไหมว่าให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ หรือว่าการทำงาน
ในลักษณะของการพิจารณาเหล่านี้จะเป็นการเข้าชื้อนกับคณะกรรมการวิสามัญมากน้อย
อย่างไรหรือไม่ หรือว่าการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเราจะกำหนดกรอบให้แคบลง
ได้อย่างไร ผมว่าอันนั้นคงเป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณากัน แต่ผมขอเรียนเบื้องต้นว่า

วันนี้เมื่อก็ได้หารือกับท่านประธานฯ ในช่วงที่เราพิจารณาญัตติที่ผ่านมา ว่าผมเสียคายโอกาสแทนรัฐบาล วันนี้รัฐบาลน่าจะได้อธิบายว่าการแก้ไขปัญหาสนามบินสุวรรณภูมิของรัฐบาลที่กำลังดำเนินการอยู่นี้ ท่านดำเนินการอะไรไปแล้วบ้าง ท่านดำเนินการที่จะแก้ไข ปัญหาในเรื่องของห้องน้ำก็ดี ทางเดินก็ดี หรือว่าในเรื่องของการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างไรบ้างนี้ ผมคิดว่าวันนี้ถ้าเราพูดกันก็คงไม่มีรัฐมนตรีมาแล้วนะครับ แต่ว่าก็อยากจะตั้งข้อสังเกต ๓ - ๔ ประเด็น ดังต่อไปนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ คงปฏิเสธไม่ได้ว่า จริง ๆ แล้วหลายฝ่ายเป็นผู้ที่จะร้องขอรัฐบาลที่ผ่านมา ว่าอย่าเพิ่งเปิดสนามบินในวันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ได้หรือไม่ ผมเองในสมัยที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ ไม่ว่าจะเอาข้อมูลมาอย่างไร ไม่ว่าจะพูดกับรัฐบาลอย่างไร ว่าความไม่พร้อมของสนามบินจะเกิดขึ้น และความเสียหายที่จะเกิดเป็นอย่างไร รัฐบาลก็ไม่ฟัง ผมไม่แน่ใจว่าเชื่อเรื่องฤกษ์ยาม หรือเชื่ออะไร แต่ว่าในสนามบินสุวรรณภูมิ ขออนุญาตพูดแทนท่านดีดี (DD) การบินไทย ท่านอภิรักษ์ที่นั่นอยู่ตรงนี้ว่า พนักงานการบินไทยที่สุวรรณภูมิ และขออนุญาตพูดแทนเจ้าหน้าที่ที่สนามบินสุวรรณภูมิหลาย ๆ คน เขาบอกว่าวันที่เปิดสนามบินสุวรรณภูมิเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน มีคนพร้อมอยู่ ๒ คน คือ อดีตนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมของชุดที่ผ่านมา ๒ คน เท่านั้นครับที่พร้อม นอกเหนือจากนั้นแล้วไม่มีใครพร้อมเลย ไม่ว่าจะเป็ทางฝ่ายของการบินไทยเอง ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายของการท่าอากาศยาน ไม่ว่าจะเป็ในฝ่ายของตำรวจหรือฝ่ายไหน ๆ ก็ไม่มีใครพร้อม ท่านพร้อมกันอยู่ ๒ คน เออออห่อหมกแล้วไม่มีใครกล้าเถียง เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์วันที่ ๑๘ กันยายน ขึ้นนี้ ผมสงสัยแทนรัฐบาลนี้ที่จะต้องมารับปัญหาเมื่อวันที่ ๒๘ มาถึงครับ เมื่อวันนั้นมาถึงนี้ ที่ต้องเรียนว่าผมขออนุญาตพูดแทนท่านอภิรักษ์ เพราะเมื่อได้ผมถามท่านแล้วว่าท่านจะไม่พูด -----

เพราะว่าพนักงานการบินไทยจะต้องเป็นคนที่ได้รับเรื่องทุกอย่างที่อยู่ในสนามบินสุวรรณภูมิ ผมนี้มีประสบการณ์ที่จะเห็นพนักงานการบินไทยไปยืนแจกแซนด์วิช (Sandwich) ผู้โดยสารที่รอกระเป๋าตั้งแต่เช้าจรดเย็น ผมมีประสบการณ์ที่จะไปตามไล่พนักงานการบินไทย ที่บอกว่า เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของสนามบินใด ๆ ในโลกที่มีคนยืนเข้าแถวรอ ร้องเรียนกับพนักงาน แล้วเขาก็ไม่รู้จะไปร้องเรียนกับใคร พอเห็นเสื้อสีม่วง ๆ มา เขาก็ยืน เข้าแถวรอที่จะร้องเรียนหรือถามไถ่ ผมเรียนว่าตรงนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นปัญหาที่ ปฏิเสธไม่ได้ จนถึงทุกวันนี้ก็ยังเป็นอยู่ ผมเรียนถามว่า ตรงนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะนี้ใครจะ แก่อย่างไร เรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องเบสิก (Basic) เรื่องพื้นฐานเสียจนเราไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้น ได้อย่างไร ยกตัวอย่างเช่นเรื่องห้องน้ำครับ ท่านประธานฯ ครับ เป็นเรื่องตลกจริง ๆ ถ้าเมื่อ เราจะพูดกันเป็นเรื่องตลกก็ได้ นะครับ ว่าเดี๋ยวนี้ใครจะขึ้นเครื่องบินต้องเข้าห้องน้ำไปจาก บ้าน คนไทยพูดกันเป็นเรื่องสนุกสนานไปแล้ววันนี้ว่า ถ้าจะไปสุวรรณภูมินี้ทำอะไรก็ได้ แต่อย่าอยากเข้าห้องน้ำ พูดเป็นเรื่องสนุกได้ครับ แต่ถามว่าผู้โดยสารที่เขามาจากต่างประเทศ ผู้โดยสารที่เขาจำเป็นจะต้องมาใช้สุวรรณภูมิโดยไม่มีทางเลือกนี้ เขาสนุกกับเราไหมครับ การที่ใครไปใช้บริการ บางทีเราก็เกรงใจกันเอง ไม่อยากพูดหรือทักครับ แต่ไปยืนเข้าคิว เข้าห้องน้ำ ผมนี้มีประสบการณ์ ครั้งแรกที่ไปใช้สุวรรณภูมิ เห็นความโอด่าสง่างามแล้ว ก็อยากภาคภูมิใจ ไปกับรัฐบาลที่แล้วด้วย แล้วก็อยากภาคภูมิใจแทนคนไทย ยืนรอเข้าห้องน้ำ เอาล่ะครับ ก็มีคนพยายามจะอธิบายว่า มีผู้ที่เข้าไปชมความงามของสนามบินมาก มีคนไป เข้าห้องน้ำ เพราะฉะนั้นปริมาณห้องน้ำไม่พอ แต่เมื่อเดินเข้าไปในห้องน้ำครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านสุภาพบุรุษหลายท่านที่ไปใช้ไม่มีใครเข้าใจหรือทักครับ ว่าสนามบิน ใหญ่ขนาดนั้น มีโถปัสสาวะอยู่ ๑ - ๒ โถ เป็นไปได้อย่างไร แล้วยืนเข้าคิว ที่น่าเกลียด ที่สุด ก็คือ ยืนเข้าคิว ต้องยืนเข้าคิวนอกห้องนะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ของตรงนี้ ผมไม่แน่ใจ แล้วก็ต้องตั้งโจทย์ไป ถ้าท่านรัฐบาลฟังอยู่นี้ หรือว่ามีใครที่ฟังตรงนี้อยู่แล้วพอ ที่จะตอบได้นี้ พยายามชี้แจงกับประชาชนเถอะครับ ว่าที่ผิคนี่ผิคนั้นผิคนั้นที่ออกมาแบบ ว่าเกิดอาการบกพร่อง ไม่ได้คำนึงถึงว่าสนามบินขนาดนี้ต้องมีห้องน้ำเท่าไร หรือผิคน เพราะมีการทุจริตกันกันกระทั่งห้องน้ำ ผมเรียนว่าถ้าเข้าไปในห้องน้ำแล้วนี่ จะได้คำตอบ ครับ ผมได้คุยกับผู้โดยสารที่เป็นผู้โดยสารฝรั่ง ท่านประธานฯ ครับ ฟังแล้วก็เหมือนเป็น

เรื่องตลกอีก แต่ฟังในฐานะคนไทยไม่ตลกเลย เขาบอกว่าห้องน้ำสนามบินที่เมืองไทย เป็น
ห้องน้ำแรกที่เขาจะต้องถอยหลังเข้าห้องน้ำครับ เพราะว่าขนาดของฝรั่งนี่ เขาเข้ามาแล้ว
บางคนกลับตัวไม่ได้ครับ เรื่องตรงนี้ก็ต้องถามอีก ว่านี่ผิดที่แบบหรือผิดที่การทุจริต
แต่สิ่งที่รัฐบาลนี้ปฏิเสธไม่ได้เลย ก็คือ ท่านก็ต้องกลับมากวาดขยะอีกแล้ว ตรงนี้เป็นสิ่งที่
จะต้องรีบให้มีการแก้ไข แต่ท่านประธานฯ ทราบไหมครับ ผมเรียนท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน
ด้วยว่า จะเป็นด้วยความไม่ชอบมาพากลหรืออย่างไรก็ตาม ตอนที่ผมตรวจสอบกันอยู่
วันนี้ห้องน้ำที่การทำอากาศยาน ที่ทางรัฐบาลพยายามให้มีการเพิ่มนี้ เพิ่มไม่ได้ในพื้นที่
ที่มีการตกลงไปแล้วกับเอกชนครับ -----

เพราะว่าสนามบินนี้รัฐบาลเป็นคนสร้างในส่วนของโครงสร้าง เอกชนมาเช่าพื้นที่
ทุกตารางนิ้วไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อท่านจะไปขอสร้างห้องน้ำ ก็จะต้องไปแบ่ง
กระทบสัญญาที่เอกชนเซ็นไว้ แล้วถามว่าแล้ววันนี้การทำอากาศยานชี้แจงว่า มีการสร้าง
ห้องน้ำเพิ่มเติม เอาพื้นที่ที่ไหน เอาพื้นที่ของราชการครับ ที่มีการไปแบ่งไว้ เอาพื้นที่ที่แบ่ง
ให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร เอาพื้นที่ที่แบ่งให้หลาย ๆ ส่วน ผมไม่ทราบว่าการบินไทยโดนด้วย
หรือเปล่า แต่ขณะนี้ห้องน้ำที่เพิ่มเติม คือพื้นที่หน่วยงานราชการเท่านั้นนะครับ นอกจากนี้
เป็นพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ที่เรียกกันว่า คอมเมอร์เชียล (Commercial) หรือเป็นพื้นที่เชิงพาณิชย์
ไปหมดแล้ว ผมต้องเรียนว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่คณะกรรมการชุดไหนก็ตามที่จะไปตาม ต้อง
ถามว่า เป็นความตั้งใจของใคร หรือเป็นการกระทำอย่างไรที่ทำให้เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นได้ครับ
เพราะคนที่ต้องรับผิดชอบ จริง ๆ คือหน้าตาของประเทศไทย คือคนไทยทั้งหมดทั้งมวล

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะตั้งฝากไว้แล้วเล่าสู่กันฟัง เพราะหลายคนที่ยังไม่เคย
ไปใช้บริการไม่ทราบ ประชาชนที่ฟังวิทยุอยู่ในขณะนี้ก็จะไม่ทราบเหมือนกัน ว่าเวลา
ไปใช้สนามบิน สนามบินที่มีการเปิดใหม่ในทุกที่ครับ เขาต้องอำนวยความสะดวกทุกคน
ผู้สูงอายุจะต้องมีทางเดินที่เป็นทางเลื่อนช่วย สนามบินคอนเมืองก็มีครับ แต่สนามบิน
สุวรรณภูมิมีน้อยมาก ผมพูดถึงขาออกนะครับ ขาออกแทบไม่มีทางเดินที่จะช่วยเหลือเลย
ถ้าท่านเป็นผู้สูงอายุ ท่านเดินไม่ได้ ท่านเป็นคนพิการนี้ ท่านจะมีปัญหามาก แต่พอในทาง
กลับกันครับ ในขาเข้านี้ท่านมีทางเดินที่จริง ๆ แล้วน่าจะเท่ากันระหว่างขาออกกับขาเข้า
แต่ไม่เท่ากัน ผมไปสอบถามผู้รู้ครับ ว่าทำไมถึงไม่เท่ากัน ทั้ง ๆ ที่ตอนออกแบบนี้
เขาออกแบบมาเท่ากัน ท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่าคำตอบคืออะไร คำตอบ ก็คือว่า
ขาออกนี้ให้เดินเร็วมากไม่ได้ครับ เพราะถ้าเดินเร็วมากจะ ไม่มีใครแวะผ่านร้านที่ขายสินค้า
และมีการประมูลไปได้ตามสัญญากับการทำอากาศยานฯ ฟังแล้วน่าตกใจไหมครับ
ขาเดินไปนี้เขาไม่ให้เดินผ่านสะพานทางเลื่อน เพราะว่าถ้าท่านทำอย่างนั้น เขาไม่สามารถ
จะหยุดซื้อของ แล้วทุกคนก็ซื้อของก่อนขึ้นเครื่องบิน ส่วนขาเข้าท่านซื้อของออกมาไม่ได้
เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องหยุด มีที่เดียวที่ต้องหยุดครับ แล้วถ้าใครไม่เคยไปก็จะไม่ทราบ
อีกว่าท่านเดินเข้ามาตามป้ายอิมมิเกรชัน (Immigration) ป้ายการตรวจลงตราหนังสือขาเข้า
ท่านเดินตามป้ายที่สุวรรณภูมิไปเรื่อย ๆ ครับ แล้วจะไปโผล่ในร้านดิวตี้ฟรี (Duty free)

ก่อนถึงอิมมิเกรชัน ผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน ว่าตรงนี้การออกแบบของบริษัทฝรั่ง ซึ่งถือว่าเป็นบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในการออกแบบ อย่างเมอร์ฟีจำหนึ่ เขาู้ใหม่ครับ ว่าออกแบบอันนี้มาแล้วสนามบินไทยเป็นอย่างนี้ ผมเคยอภิปรายไม่ไว้วางใจจนถูกฟ้องร้องมาแล้ว การเปิดเผยข้อมูลนี้ ผมเรียนว่าเขาออกแบบสนามบินมาให้เป็นสนามบินเกรด ๑ ครับ ถ้าเปรียบเทียบกับรถยนต์นี้ ก็อาจจะเปรียบเทียบได้กับยี่ห้อดี ๆ ของประเทศในยุโรป แต่วันนี้เราไปเล่นแร่แปรธาตุแล้วบอกว่าเราประหยัดงบประมาณ จนกลายเป็นสินค้าแฉว ๆ นี้ไปแล้วละครับ ประเทศในเอเชียซึ่งเป็นสินค้าที่ไม่ใช่แม่แต่สินค้าที่ลอกเลียนแบบ แต่เป็นสินค้าคุณภาพต่ำครับ เพราะฉะนั้นเราจ่ายเท่าไรเราก็ได้เท่านั้นจริงหรือเปล่า การทุจริตนี้เป็นพื้นฐานของปัญหา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้หรือชุดไหนที่จะไปทำนี้ ไม่ว่าจะอะไรที่ท่านแตะในสุวรรณภูมินะครับ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทุจริตทั้งนั้น ผมเชื่อว่าไม่มีบริษัทที่จะออกแบบบริษัทไหน ที่เขาจะบ้องตัน ขนาดออกแบบมาให้เป็นปัญหาอย่างที่เป็นปัญหาในสุวรรณภูมิอยู่ปัจจุบัน แต่สิ่งที่คณะกรรมการชุดนี้หรือชุดไหนจะไปตามมานี้ ต้องเอาคนผิดมาลงโทษ อย่างน้อย ๆ ถ้ายังเอาคนผิดมาลงโทษไม่ได้นี้ ผมฝากรัฐบาลเอาอย่างนี้ได้ไหมครับ เอาชื่อมาติดประจานไว้ ว่าใครบ้างที่รับผิดชอบ ไปดูกันเลยครับ รัฐมนตรีมีหลายคน ใครที่รับผิดชอบในช่วงไหน ใครที่รับผิดชอบไปตัดสเป็ก (Spec.) ห้องน้ำจนเหลืออย่างนี้ ไปติดไว้หน้าห้องน้ำ แล้วติดในห้องน้ำให้คนเห็นครับ ว่าคนเหล่านี้แหละ คือคนที่ท่านจะต้องปัสสาวะไปด้วย แล้วดูหน้าไปด้วย แล้วสาปแข่งครับ ถ้าทำอะไรไม่ได้ขณะนี้ เอากันอย่างนี้ก่อนไหมครับ ผมไม่ได้พูดเล่น นี้พูดจริง ๆ พูดด้วยความอัดอั้น แล้วผมเชื่อว่าหลายคนจะไปทนทุกข์ทรมานตรงนั้นเขาอัดอั้นเหมือนผม เพราะฉะนั้นทำให้หน่อยเถอะครับ เอรูปไปติดไว้ไม่ได้ผิดหรือครับ รัฐบาลนี้ทำได้ -----

ข้อสุดท้าย ผมต้องฝากท่านประธานฯ ครับ เหตุการณ์ร้อนเปิดสนามบินนี้วันนี้มีผลกระทบแพร่หลาย เพราะความไม่พร้อม นี้ผมพูดไม่ได้ถึงในสนามบิน ขณะนี้มีคนมีผลกระทบอยู่ข้างนอก ต้องขออนุญาตท่านสมาชิกฯ ตรงนี้ ขออนุญาตพูดในฐานะอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่รอบสุวรรณภูมิ ผมไม่ได้พูดเรื่องปัญหาเรื่องเสียงอย่างเดียวนะครับ ปัญหาเรื่องเสียงนี้ จริง ๆ แล้วถ้ามีรัฐบาลอยู่ผมก็จะบอกท่านว่า การที่ท่านออกมาแถลงว่าท่านจะชดใช้หนี้ บางส่วนเขาไปอยู่ก่อนที่จะมีโครงการสร้างสนามบินจริง ๆ คราวหลังนี่นะครับ ก็ควรจะชดใช้ให้เขา หลายส่วนที่เขาไม่รู้จริง ๆ ว่าจะมีสนามบินมามีครับ แต่บางส่วนนี่รู้ครับ เพราะฉะนั้นจะต้องแยกให้ได้ระหว่างที่ไปอยู่ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสนามบินจะมา และไปอยู่โดยที่ไม่รู้ว่าผลกระทบจะเป็นขนาดนี้ อันนี้รัฐบาลต้องดูแลให้คินะครับ แต่ส่วนที่ผมจะบอกว่า ขอใช้สิทธิอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็คือ ปัญหาผลกระทบของคนที่เขาอยู่อยู่แล้วครับ แล้วเป็นทางผ่านที่จะไปสู่สนามบินนี้ ขณะนี้มีผลกระทบมากครับ ๑. คือปริมาณรถขณะนี้ในเขตลาดกระบัง เขตประเวศ และเขตสวนหลวงเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย คนที่เขาเคยเดินทางออกมาบ้าน ออกมาโรงเรียน เด็กเล็กแถวนั้นเดือดร้อนหมดครับ เพราะว่าการเดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานครนั้น ขณะนี้ใช้ได้เพียงเส้นทางเดียวที่เป็นเส้นทางที่เร็วที่สุด คือ ทางด่วนศรีรัชมีครับ ท่านประธานฯ ลองไปดูเถอะครับ เช้า ๆ ทางด่วนที่มาจากสุวรรณภูมินี้ รถไม่กระดิกเลย ที่ด่านที่จะเข้ามาในกรุงเทพฯ เพราะว่าจำนวนรถลีมูซีน (Limousine) ก็ดี จำนวนรถที่มาจากสนามบินแถวนั้นก็ดี รวมทั้งรถที่หมู่บ้านที่เขาใช้กันเป็นประจำอยู่แล้วนี้ ขณะนี้รถแทบไม่กระดิกเลยบนนั้นครับ จ่ายเงินอย่างไรก็ไม่มี แล้วถามว่ามีทางเลือกทางอื่นให้เขามีไหม ทางอื่นทางเลือก ก็คือ ไปกระทบคนที่อยู่แถวนั้นทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผลกระทบที่ต่อเนื่องนี้ วันนี้ผมยังไม่ได้ยื่นรัฐบาลจะพิจารณาเลย เรื่องของการไปต่อเชื่อมกับทางด่วนยกระดับที่บางนา ที่มีโครงการอยู่ขณะนี้ก็หยุดไป เรื่องที่หนักที่สุดครับ จริง ๆ ผมไม่รู้ว่าท่านสมาชิกฯ ท่านสมบัติ เมทะนี ท่านอยู่หรือไม่ แต่มีคนมาขึ้นร้องกับท่าน แล้วท่านก็เอาเข้าสู่คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นครับ คือเรื่องของการที่รัฐบาลชุดที่แล้ว การรถไฟแห่งประเทศไทยไปจัดรถไฟเที่ยวพิเศษไปสนามบินสุวรรณภูมิครับ ฟังคุณินะครับ แต่การจัดรถไฟเที่ยวพิเศษนี้ รถไฟวิ่งอยู่บนรางครับ ตารางเดิมของรถไฟเขามีอยู่แล้ว ขณะนี้รถไฟเที่ยวพิเศษที่จะไปสุวรรณภูมินี้ไม่มีคนนั่ง

แต่ต้องจorroตามเวลา เพราะฉะนั้นก็จะทำให้รดิไฟทั้งหมดล่ะครึบ ไม่ว่าจะวิ่งมาจาก
 ละเชิงเทรา จะวิ่งกันอยู่แถวนั้น คนเขาจะใช้ในพื้นที ขณะนี้ต้องหยุดรดิไฟเที่ยวพิเศษ
 ทีเพิ่มเข้าไปในสายของสุวรรณภูมิครึบ จะมีคนหรือไม่มีคนรดิไฟก็จorroอยู่อย่างนั้น
 เพราะฉะนั้นขณะนี้ต้องมีคนหิบบยกปัญหาเหล่านี้มาพิจารณา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ทำหน้าที่ตัวแทนของพี่น้องประชาชนในขณะนี้ ถ้าไม่ได้ตามกระทุ้ในญัตตินี้กรรมาธิการ
 ชุคใดชุคหนึ่งต้องรับไปครึบ ผมเรียนท่านประธานฯ มาทั้งหมดนี้ด้วยความอี้อัดครึบ ยังมี
 เรื่องมากมายไปกว่านี้อีกเยอะ แต่ผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องทีสภานิติบัญญัติแห่งชาติเราจะมาบ่น
 ใ้กันฟังเอง แต่ผมอยากใ้มีหน่วยงานของรัฐบาลมาฟัง หรือรัฐบาลถือโอกาสอย่างนี้
 ทีจะมาชี้แจงความคึบหน้าในการแก้ไขปัญหาไปบ้าง ผมขออนุญาตถือโอกาสนี้เรียนผ่าน
 ท่านประธานฯ ไปถึงรัฐบาลอีกครั้งนะครึบ ว่าโอกาสในการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล
 ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาทีเป็นปัญหาใหญ่ ๆ นี้ รัฐบาลจะต้องใช้ทุกโอกาสทีสามารถ
 จะทำได้ ผมเชื่อว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ห้องประชุมนี้เปิดกว้างสำหรับรัฐบาลเสมอ
 ขอใ้รัฐบาลใช้โอกาสนั้นใ้ดีครึบ เรามีโอกาสทีจะเสนอแนะ ท่านมีโอกาสดึงรับไป
 ในทางกลับกันท่านมีโอกาสดึงใ้ชี้แจงใ้เราไปช่วยชี้แจงว่าขณะนี้รัฐบาลกำลังทำอะไร
 อยู่ หรือถ้ามีปัญหาอะไรทีเราสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ ผมอยากใ้ใช้เวทีตรงนี้
 ใ้เป็นประโยชน์มากที่สุด ขอขอบคุณครึบท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวินัยคะ

นายวินัย สมะอุณ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม
วินัย สมะอุณ คนที่อยู่ในบริเวณที่ต้องมีผลกระทบต่อเรื่องของการขึ้นของเครื่องบิน
นะครับ ไม่ได้อยู่ในสนามบินนะครับ คนที่อยู่บริเวณนั้นเมื่อ ๓ ปีก่อนนี้ กทม. เขาเคยจัด
ประชุมกันบ่อย ๆ แล้วผมก็มักจะถูกเชิญเข้าไปประชุมร่วมด้วยเสมอมา ผมได้เคยเสนอว่า
เราไม่ควรจะไปพิจารณาในแง่ของปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวสนามบิน แต่น่าจะได้มองมาถึง
ปัญหาที่จะกระทบต่อบรรดาผู้คนที่เขาอยู่ในบริเวณนั้นด้วย ซึ่งจะประกอบไปด้วย
กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ อะไรก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่ผมอยู่นี้ คือเขต
คลองสามวา ครับ กทม. กำหนดเอาไว้ว่า ประชาชนที่จะมีผลกระทบต่อเรื่องของมลพิษเสียง
สิ่งแวดล้อม หรือสังคมก็ตามนี้ น่าจะมีแค่เขตมีนบุรี ไม่นับคลองสามวาเข้าไปด้วย อยากจะ
เรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในระหว่างเขตมีนบุรีกับคลองสามวานี้ มีเส้นขนานเพียงแค่
คลองแสนแสบเท่านั้น ฝั่งนี้เป็นเขตมีนบุรี แล้วก็อีกฝั่งหนึ่งก็เป็นเขตคลองสามวา ซึ่งเป็น
เขตใหม่ที่แยกออกมาจากเขตมีนบุรี ในเมื่อมาถึง ณ ปัจจุบันนี้มีการเปิดใช้สนามบินไป
เรียบร้อยแล้ว ผลกระทบที่เกิดขึ้นหลายด้านนะครับ แต่ที่ผมได้เคยเสนอไปที่ กทม. ตอนที่
มอบให้ธรรมชาติศาสตร์เขาทำวิจัยในเรื่องเหล่านี้มาก่อนประมาณสัก ๓ ปีที่แล้ว ก่อนเปิด
นี่นะครับ ผมก็บอกว่ามีมลพิษทางเสียง สิ่งแวดล้อมและสังคม ระวังหน่อยว่าจะเปลี่ยน
แต่ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่ามหาวิทยาลัยธรรมชาติศาสตร์นี้ได้วิจัยออกมาแล้วมีผลอย่างไรที่จะ
สู่ประชาชน ให้ประชาชนเขาทราบ ผมก็เห็นเจ็บ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่บอกว่า
คลองสามวาไม่กระทบ แต่ปรากฏว่าพอเริ่มใช้มานี้ะครับ ท่านประธานฯ ครับ มลพิษ
ทางเสียงนี้ผ่านคลองสามวาตลอด ภายใน ๑ ชั่วโมง ผมนั่งดูเครื่องบินสวย ๆ หลายบริษัท
แล้วก็ฟังเสียงของเครื่องบินนี้หลายลำ เป็นรื้อรื้อยล่ำ แล้วก็ในขณะที่เดียวกันประชาชนที่อยู่
ในละแวกนั้นเป็นประชาชนที่สังกัดอยู่ภายใต้มัสยิดคามารู้อิสลามที่ผมรับผิดชอบ ก็มา
ประท้วงที่ผม เพราะผมมีครอบครัวที่ผมต้องดูแลอยู่ภายใต้การบริหารมัสยิดที่ผมอยู่นี้
ประมาณ ๒,๐๐๐ ครอบครัว มีประชากร ๑๐,๐๐๐ กว่าคนครับ หมายความว่าไม่ใช่
เป็นทางการ เป็นเรื่องของเอกชน เป็นเรื่องขององค์กรเอกชน คือในนามของการบริหาร

๕๒

สนช. ๘

รณาดิ ๒๒/๒

มัสยิด คนเหล่านี้บางท่านก็มาบอกว่า ประท้วงซืออาจารย์ ผมบอกไม่ใช่เรื่องที่จะไปประท้วง เรื่องเพียงเสียงแค้นนี้เราก็พยายามมองในแง่ดีว่า เสียงนี้เป็นเสียงแบ็กกราวด์ (Background) ประกอบชีวิตของเราอีกประเภทหนึ่ง นอกจากเสียงนกเสียงกาที่มีอยู่แล้ว ก็สงบลงไปไม่มีอะไร ซึ่งเวลานี้ก็มีการประท้วงกันก่อนในพื้นที่ที่อยู่ใกล้ ๆ สนามบินสุวรรณภูมิ แต่พื้นที่ที่ออกมาห่างในเขตกรุงเทพฯ เราที่ว่าคลองสามวาที่ผมอยู่แล้วก็มีนบุรีที่อยู่ฝั่งตรงข้ามนี้ นะครับ ก็ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน สิ่งแวดล้อมนะครับ สิ่งแวดล้อมซึ่งตรงนั้น เราพยายามที่จะรักษาให้เป็นธรรมชาติที่สุด -----

- ๒๓/๑

๕๓

สนช. ๘

ดวงทิพย์ ๒๓/๑

เมื่อหลายปีก่อนนี้ ผมกับดอกเตอร์โกวิท วรพิพัฒน์ ซึ่งเป็นอดีตปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้เสียชีวิตไปแล้วนะครับ ร่วมกันพัฒนาคลองแสนแสบ ในขณะที่เรายังไม่มียบประมาณใดเลย ใช้แรงงาน แล้วก็ใช้งบประมาณที่ได้จากการบริจาคของประชาชนทั้งหลาย ก็ทำให้คลองตรงนั้น ที่เตรียมจะเน่าอยู่แล้วไม่เน่า วัชพืชและบรรดาผักตบทั้งหลายที่อยู่เต็มคลอง ทำให้เป็นอุปสรรคในการใช้งาน เราใช้พลังประชาชน พลังมวลชน แก้ไขปัญหาตรงนั้นได้โดยไม่ต้องเสียงบประมาณของรัฐเลยแม้แต่หน่วย แต่ ณ ขณะนี้ปรากฏว่าความแปรเปลี่ยนของสิ่งแวดล้อมเริ่มเกิดขึ้นมาอย่างที่เราบ้านเห็นชัด แล้วก็มาปรึกษาหารือกับผม แล้วผมพยายามจะมองโลกในแง่ดีตลอดเวลา ส่วนในด้านสังคมนี้ ผมก็บอกว่าต่อไปนะครับ เวลาชาวโลกทั้งหลายเขาผ่านมาที่สนามบินนี้ แน่แน่นอนต้องมีจำนวนหนึ่งจะต้องเข้ามาดูงาน หรือไม่ก็ใช้เวลาที่เขาไม่สามารถจะบินต่อไปได้ รอเครื่องบิน อะไรต่ออะไรบ้างนี่ เขาก็จะต้องเข้ามาป้วนเปี้ยนอยู่กับชาวชนบทของเรา เพราะตรงนี้ยังเป็นชนบทอยู่ ซึ่งผมห่วงแหว่มาก ความเป็นชนบทตรงนั้น อยากจะรักษาสถานะของเกษตรกรรม สถานะของวัฒนธรรมตรงนั้นมีทั้งวัด แล้วก็ยังมีทั้งมัสยิด เวลาขึ้นเครื่องบินนี้ะครับ มองลงมาแล้วจะเห็น แล้วปรากฏว่าเขาบินผ่านมานี้ บินผ่านมาในแฉวมัสยิดเสียเป็นส่วนมาก เพราะตรงนี้มีมัสยิดมากนะครับ ที่หนองจอกก็มี ที่มีนบุรีก็มี แล้วก็ที่คลองสามวาที่มี ส่วนที่ผมเป็นห่วงในทางสังคม ก็คือว่า คนที่เขาเดินทางมาทั่วโลกนี้ มีทั้งคนดีและคนไม่ดี คนไม่ดีประเภทที่อาจจะประกอบอาชีพอะไรที่ไม่สุจริต ที่ปะปนกันมาบ้าง แก๊งต่าง ๆ มาเฟีย (Mafia) ต่าง ๆ อาจจะมาได้ ผมก็พยายามจะเสนอไปที่ กทม. ว่า น่าจะเตรียมการในเรื่องที่เตรียมให้เด็ก ๆ ของเรา แถบนี้สามารถพูดได้ ๒ ภาษา เพื่อจะได้พิสูจน์ว่า คนที่เขาเข้ามาในหมู่บ้านของตนเองนี้ เป็นบุคคลที่ดีหรือเป็นบุคคลที่ไม่ดี อาจจะเป็นแก๊งยาสูบ อาจจะเป็นแก๊งมาเฟียอะไรออกมาเที่ยว มาหาอะไรที่ไม่ดีไม่งามที่จะทำให้แก้วัฒนธรรมของเราตรงนั้นได้ นี่ก็คือสิ่งที่ผมเคยเสนอ ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า กทม. ไปทำหรือเปล่า แต่ในเมื่อผมเสนอแล้วผมก็ทำในนามของเอกชน ในเมื่อได้ถูกเชิญไปร่วมประชุมว่า อีกสัก ๑ ปี ข้างหน้าจะเปิด แล้วผมก็ได้เสนอเรื่องของมลพิษทั้ง ๓ ด้าน ออกไปแล้ว ผมก็ทำในนามของเอกชนมาโดยตลอด สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดผมอยากจะฝากไว้แก่คณะกรรมการชุดที่จะวิเคราะห์กันในเรื่องเหล่านี้ว่า ขอความกรุณาแก่บุคคลที่ต้องทนรับต่อมลพิษทั้ง ๓ ด้าน หรือเกินไปจากนั้นก็ตาม ที่อยู่

ในบริเวณแคว้นนั้นนะครับ ขออย่าให้ท่านไปพิจารณาเพียงแค่ว่าในตัวสนามบินเลยครับ ช่วยพิจารณาเห็นหัวอกหัวใจของพวกเราด้วย นอกจากเราต้องรำคาญเสียงที่มากันทุกนาที แล้วนี้ สภาพแวดล้อมผมก็คิดว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน คงไม่มีที่จะพูดมาก แล้วก็เรื่องสังคมก็ต้องเปลี่ยนแปลง ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นออกไปแล้วนี้ อนาคตแล้วตรงนั้น ผมไม่ทราบเหมือนกันว่าจะเป็นอย่างไร จึงขอฝากคณะกรรมการฯ ชุมนุมนี้ แล้วก็ท่านผู้เสนอด้วยความเคารพนะครับว่า ช่วยนำเรื่องนี้ไปช่วยพิจารณาด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ครับ ของผมมีประเด็นสั้น ๆ ครับ เนื่องจากว่าถูกฝากมาจากผู้สูงอายุ ผู้พิการ แล้วก็เด็ก จำนวนหนึ่งนะครับ เขามาร้องต่อคณะกรรมการ คือก็คืนะครับ พอเรามีคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมา เหมือนกับว่าเขาต้องการที่พึ่ง เนื่องจากขณะนี้เราไม่มีสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีวุฒิสภา ที่นี้พอเรามีสภานิติบัญญัติแห่งชาติเขาก็พุ่งมาที่จะฟ้องร้อง แล้วก็บอกกล่าวเรา นะครับ หลายเรื่องท่านอรุณพลท่านก็ได้นำเสนอไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมต้องขอขอบคุณท่านผู้เสนอข้อคดีนี้เข้ามานะครับ เพราะผมถือว่าเป็นเรื่องที่ตรงกับใจชาวบ้าน แม้ว่าชาวบ้านเหล่านั้นจะเป็นชาวบ้านที่ใช้เครื่องบินก็ตามนะครับ แต่ว่าก็เป็นเรื่องที่จะต้องพูด เพราะว่าคนที่ไปสนามบินมิใช่เป็นเพียงเฉพาะคนที่ไปขึ้นเครื่องบิน แต่หมายถึงคนที่ไปส่งบรรดาผู้โดยสารด้วยนะครับ เขาฝากผมมา ประเด็นซึ่งอาจจะไม่ใหญ่นัก แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ในทัศนะผมนะครับ คือเรื่องเดิมนี้คนเขาเดือดร้อนเรื่องเครื่องบินมันหนวุกหู อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เขาพูดกันมากแล้วนะครับ เรื่องห้องน้ำที่ไม่เพียงพอ ห้องน้ำคนพิการ ซึ่งอันนั้นเขาฟ้องร้องถึงศาลปกครองแล้วนะครับ ฝากท่านกรรมการช่วยดูหน่อย ว่าศาลปกครองท่านวินิจฉัยไปถึงไหนแล้วนะครับ เรื่องป้ายโฆษณาเขาบอก โอ้โฮ มันเป็นที่สนใจจุด เขาใช้คำอย่างนี้ละ มันเป็นที่สนใจจุด มันเต็มไปหมด อะไรก็ไม่รู้ นะครับ เหมือนกับเป็นประเทศเมืองขึ้นของบริษัทเอกชนอะไรก็ไม่รู้ ไปสนามบินแล้วรู้สึกเป็นอย่างนั้นนะครับ เรื่องแท็กซี่ซึ่งหายาก แท็กซี่ราคาถูก มีแต่แท็กซี่ผูกขาด ก็วาน

๕๕

สนช. ๕

ดวงทิพย์ ๒๓/๓

ท่านบรรณวิทย์ด้วยนะครับ เรื่องรถไฟท่านอรรถพลพูดไปแล้ว เรื่องความปลอดภัยของ
ผู้หญิงในนั้นก็เห็นว่าฝ่ายรัฐก็พยายามดูแลอยู่ ก็ฝากท่านช่วยจับผิดหนึ่งนะครับ เรื่อง
การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) นี่เรื่องใหญ่ นะครับ อันนี้ท่านก็ทราบอยู่แล้ว

เรื่องสุดท้ายที่ผมว่าเป็นเรื่องที่ยากฝากเป็นพิเศษ ก็คือ ท่านที่เคยไป
สนามบินสุวรรณภูมิ นะครับ หลายท่านเป็นผู้สูงอายุในนี้ นะครับ ถ้าท่านเดินไม่ดีท่านต้อง
ติลิ่งกานะครับ เพราะพื้นลื่นมาก ลื่นชนิดที่ต้องไปฝึกเดินกันใหม่ อันนี้เป็นส่วนที่ผู้สูงอายุ
ทั้งหลายท่านอุทธรณ์มา ส่วนครอบครัวที่อุทธรณ์มาเรื่องเด็ก ก็คือ ทางเชื่อมชั้น ๔ ครับ
ท่านกรรมการที่จะไปดูแล นะครับ ปกติถ้าเราเดินข้ามทางเชื่อม เช่น อาคาร ๒ ไปอาคาร ๑
เราจะมีทางเชื่อมระหว่างอาคาร นะครับ จะเป็นทางเดินที่ดีและมีกระจกอยู่ ๒ ฝาก
แต่ทางโน้นมันจึงด้วยลวดสลิงครับ ฝั่งละ ๔ เส้น ห่างกันแต่ช่วงประมาณพูดว่า ใครที่
จุกจุกไม่ดีนี่เด็กตกไป ๔ ชั้น ผมภาวนาเลยนะว่าอย่าให้เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้น -----

- ๒๔/๑

ผมเกรงว่าถ้าเกิดขึ้นจะเป็นข่าวใหญ่ขึ้นหน้า ๑ แล้วายเขาไปทั่วโลก ก็คือ เด็กพลัดตกลงไปจากทางเชื่อมซึ่งซึ่งด้วยลวดสลิง ก็แปลกดินะเมืองไทยชอบเล่นกายกรรมชั้น ๔ ซึ่งไม่ควรจะมี อันนี้เป็นสนามบินระดับ โลกเลยนะครับ แต่ใช้ลวดสลิงกันทางเชื่อม ซึ่งจริง ๆ ควรจะเป็นผนังที่ดี เป็นกระจก อะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ ก็ฝากท่านในรายละเอียดแบบนี้ ก็ขอบคุณกรรมธิการนะครับ ส่วนที่ท่านอรรถพลเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องว่าจะไปเข้าช้อนกับคณะกรรมการการคมนาคมนี้ ผมอาจจะมองต่างกับท่านนิดหนึ่ง ต้องขออภัยนะครับ ก็คณะกรรมการการคมนาคมนี้ท่านเป็นคณะกรรมการสามัญ ท่านดูเรื่องคมนาคมใหญ่ ๆ โดยภาพรวม แต่ขณะนี้ท่านดูเรื่องเฉพาะ เฉพาะเรื่องเดียวเลย ขอให้ท่านช่วยทำให้เร็วเถอะ ๗ - ๘ เรื่องที่ฝากไว้ นะครับ ขอฝากคณะกรรมการจริง ๆ ขอขอบคุณที่นำเสนอเข้ามา เห็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ คะ ไม่มีท่านใดจะอภิปรายนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมนะคะว่า ท่านจะเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญตามที่เสนอหรือไม่คะ หากท่านที่ประสงค์เห็นชอบให้ตั้งก็กดเห็นด้วย แล้วถ้าไม่เห็นชอบก็คือไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้คะ ปิดการลงคะแนนคะ (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขณะนี้ผู้ลงคะแนนเห็นด้วย ๗๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน ฉะนั้นก็ถือว่าเป็นเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย เรื่องของจำนวนกรรมการ เชิญคะ

นายประพันธ์ คุณมี : ท่านประธานครับ คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้ให้ความสนใจมากเป็นอย่างยิ่งนะครับ ก็จึงได้เสนอมาทั้งบุคคลภายในแล้วก็ภายนอก รวม ๒๔ ท่าน จะเป็นสมาชิกฯ จากภายใน ๑๖ ท่าน ดังนี้ครับ

๑. นายประพันธ์ คุณมี
๒. นายสังศิต พิริยะรังสรรค์
๓. นายวุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์

๔. พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์
 ๕. พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน
 ๖. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
 ๗. พลเรือโท พะจุมณ์ ตามประทีป
 ๘. นายสมชาย แสวงการ
 ๙. นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
 ๑๐. นายมนัส โกศล
 ๑๑. พลอากาศเอก ณรงค์ศักดิ์ ฝั่งขพงศ์
 ๑๒. นายพรเพชร วิชิตชลชัย
 ๑๓. พลอากาศเอก ธเรศ ปุณศรี
 ๑๔. ร้อยตำรวจเอก นิตินันท์ นาวรัตน์
 ๑๕. นายภราเดช พัทฒวิเชียร
 ๑๖. นายประเจ็ด สุขแก้ว
- บุคคลภายนอกได้แก่
๑. พลอากาศตรี ประสิทธิ์ ธนณาเคนทร์
 ๒. นายสมชาย มีเสน
 ๓. นายเจริญ เฟื่องอารมย์
 ๔. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร
 ๕. นายสิริวัฒน์ ไชยชนะ
 ๖. นายชุมพล เทียงธรรม
 ๗. นางสาวินี จันทระประภา
 ๘. นายสุพจน์ ศรีนิล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์

ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกฯ
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ เชิญค่ะ

LIART

๕๘

สนช. ๘

วรนุช ๒๔/๓

พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ภูดี : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม
พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ภูดี ขอเสนอรายชื่อเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่สมควร
เป็นคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามปัญหาเรื่องสนามบิงสุวรรณภูมิ จำนวน
๖ ท่าน นะครับ ไม่ทราบว่าเกินจำนวนหรือยังครับ

- ๒๕/๑

๕๘

สนช. ๘

มยุรี ๒๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขณะนี้ครบ ๒๔ ตามที่
ท่านประพันธ์เสนอนะคะ ไม่ทราบว่าท่านประพันธ์จะเปลี่ยนแปลงได้หรือเปล่านะ
พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์สุดี : ถ้าอย่างนั้นช่วยรับฟังรายชื่อเพื่อนสมาชิกฯ
ที่ผมเสนอ ๖ ท่าน ก่อนนะครับ

นายประพันธ์ คุ้มมี : คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต
นิดหนึ่งนะครับ ถ้าหากว่ามีเสนอสมาชิกฯ สามัญของสภาเข้ามา ก็จะเป็นปัญหาเรื่องสัดส่วน
จะต้องเสนอบุคคลภายนอกเข้ามาอีก เพราะว่าบุคคลภายนอกขณะนี้ ๑ ใน ๓ พอดีเลยครับ
๘ ท่าน สมาชิกฯ ของเราเองก็ ๑๖ ท่าน ซึ่งผมก็ได้รับทุกท่านนะครับ ที่เสนอเข้ามา ที่นี้
ถ้าหากเพื่อนสมาชิกฯ จะเสนอสามัญเข้ามา ก็จะทำให้สัดส่วนเปลี่ยนไป ก็จะต้องเสนอ
บุคคลภายนอกเพิ่มมาอีก เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อพิจารณาว่า ขณะนี้เรามี ๒๔ ถ้าหากจะ
เพิ่มเติมก็อาจจะได้เล็กน้อยนะครับ

พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์สุดี : ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะท่าน บุคคลภายนอก
พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์สุดี : ถ้าอย่างไรผมขอเสนอชื่อก่อนแล้วกันครับ
ส่วนจะตัดสินใจกันอย่างไรก็ขอให้เพื่อนสมาชิกฯ ช่วยตัดสินใจครับ

ท่านแรก นายกกฤษฎ หิรัญกิจ

ท่านที่ ๒ พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์

ท่านที่ ๓ นายสมภพ เจริญกุล

ท่านที่ ๔ นายชลิต แก้วจินดา

ท่านที่ ๕ พลเรือเอก นพพร อาชวาคม

ท่านที่ ๖ นายวัชระ พรรณเชษฐ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านพลเอก ปานเทพ
ท่านจะกรุณาเชิญนะคะ

LIRT

พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ : ผมขอเสนอเพิ่มเติมครับ เพราะว่า
ควรจะมีสุภาพสตรีด้วยนะครับ ขอเสนอท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
พลอากาศโท ปัญญา ศรีสุวรรณ และ พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านมนัสค่ะ

นายมนัส โกศล : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ
ที่ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม มนัส โกศล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ด้วยความเคารพท่านประธานฯ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน จริง ๆ แล้ว
การตั้งคณะกรรมการวิสามัญในเรื่องปัญหาอุปสรรคสนามบินสุวรรณภูมินี้ะครับ
จริง ๆ แล้วหลายคนค่อนข้างที่จะสนใจ ผมคิดว่าตามข้อบังคับฯ หมวด ๔ ข้อ ๗๖ นี้ะครับ
กรรมการวิสามัญสามารถตั้งได้ถึงไม่เกิน ๓๕ ท่าน ผมเห็นรายชื่อแล้ว โดยเฉพาะบุคคล
ภายนอกที่จะมีบทบาทที่จะมาดูแลปัญหาดังกล่าวนี้ ค่อนข้างที่จะให้ความสนใจมาก
ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับว่า ปัญหาที่ท่านอรรถพลพูด หรือหลาย ๆ
ท่านพูดนี้ะครับ ซึ่งผมเองจะพูดต่อไปนี้เป็นปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นในสนามบินสุวรรณภูมิ
ครับ ก็คือ ปัญหาเรื่องน้ำ เพราะปัญหาเรื่องน้ำ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เรากำลังพูดเรื่องจำนวน
กรรมการและรายชื่อกรรมการนะค่ะ

นายมนัส โกศล : ขออนุญาตท่านประธานฯ สักนิดหนึ่งะครับ เพราะว่า
เรื่องเทสต์ (Test) น้ำประปานั้นะครับ เนื่องจากว่าประชาชนที่อยู่ในสมุทรปราการ
โดยเฉพาะอำเภอบางพลีที่ผมอยู่ที่นี่ะครับ เวลาเทสต์น้ำประปานั้นะครับ เทสต์จากผิวดิน
ขึ้นไปบนอากาศประมาณ ๑๕ เมตร ท่อประปาที่สร้างมานานทำให้แตกชำรุดได้ อันนี้ก็เกิด
เยอะ ดังนั้นผมมองว่าถ้าเกิดทางท่าน พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน ท่านสามารถที่จะเพิ่ม
จำนวนสัดส่วนกรรมการเต็มคณะได้ ๓๕ ท่านนี้ ผมคิดว่าเป็นโอกาสของพี่น้องประชาชน
ที่จะเข้ามาในส่วนนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขณะนี้ตามที่ท่านประพันธ์
เสนอไว้มี ๒๔ นะคะ แต่เนื่องจากว่าท่านมาโนชได้เสนอเพิ่มอีก ๖ และท่าน พลเอก ปานเทพ
ก็เสนอเพิ่มอีก ๒ – ๓ ท่าน เพราะฉะนั้นเกิน ดิฉันคงต้องขอมติ จริง ๆ ยังเป็นได้้นะคะ คือ
จะเอามติก่อนไหมคะ คือต้องหากนอกร้านตัวเอง ท่านคอกเตอร์บวรศักดิ์ เชิญค่ะ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คือ
กระผมชอบมากเมื่อเห็นมีคนอยากทำงานนี้ครับ แต่เนื่องจากข้อบังคับการประชุมสภาฯ
ข้อ ๘๐ วรรคสาม บอกว่า ในการเลือกคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำการเรื่องอื่น ๆ
ให้ประกอบด้วยบุคคลที่มีได้เป็นสมาชิกฯ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ที่นี้เมื่อสักครู่นี้
ท่านสมาชิกฯ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คุณประพันธ์ท่านเสนอแล้ว ๒๔ มีคนนอก ๑ ใน ๓
แล้ว แต่เมื่อสมาชิกฯ อยากจะทำงานกันเพิ่มอีก กระผมก็ขออนุญาตเสนอท่านประธานฯ
โดยอาศัยข้อ ๖๐ ให้งดเว้นการใช้ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๘๐ วรรคสาม ของผู้รับรอง
อย่างน้อย ๑๐ คน ครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้อง
 เพราะฉะนั้นเราจะยกเว้นเงื่อนไขข้อบังคับฯ ข้อ ๘๐ วรรคสาม เกี่ยวกับเรื่องสัดส่วนของ
 บุคคลภายนอกซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ แต่ไม่เกินกึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นจำนวนก็คงจะเป็น
 ๑๓ คน ขอโหวตดีไหมคะ หรือคุณประพันธ์จะเปลี่ยนแปลง

นายประพันธ์ คุณมี : ไม่ต้องโหวตแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ
 ถ้ายกเว้นข้อบังคับฯ แล้วผมก็ยินดีครับ คือสมาชิกฯ สนใจทำงานนี้เป็นเรื่องดีมาก ไม่ควรจะ
 โหวตครับ ก็ยินดีต้อนรับท่านสมาชิกฯ มาช่วยกันทำงานอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 จะขยายจำนวนเป็น ๓๐ ท่าน หรือ ๓๓ ท่าน ก็ไม่ขัดข้องนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็ ๓๓ ท่าน ก็ไม่ขัดข้อง
 นะคะ เชิญท่านเลขานุฯ อ่านรายชื่อ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : มีเสนอซ้ำครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีเสนอซ้ำไหมคะ
 ท่านกงกฤษมีแล้วนะคะ เพราะฉะนั้นท่านมาโนชเสนอซ้ำ ท่านมีชื่อท่านกงกฤษแล้ว
 หรือยังคะ

พลตำรวจโท มาโนช ศัตรูลี : ที่ผมไม่มีนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ว่า ท่านมนตรี
 จะเสนออีกไหมคะ เชิญค่ะ

นายมนตรี โสกุล : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอเสนอนายพัฒน์พงศ์
 จงรักดี นายกเทศบาลตำบลบางพลี อำเภอบางพลีใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ ครับ เป็น
 คนภายนอกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขณะนี้ท่านเลขานุฯ ได้จำนวน
ที่ถูกต้องเท่าไรแล้วคะ ๓๓ ท่าน หรือ ๓๔ ท่าน ขอนับจำนวนนะคะ เชิญค่ะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานฯ ครับ สมชาย แสวงการ สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ขอเสนอท่านวินัย สะมะฮุน ซึ่งอยู่ในพื้นที่เป็นกรรมาธิการเพิ่ม
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เข้าใจว่า ๓๕ ท่าน ท่านเลขานุฯ
ได้ครบ ๓๕ ท่าน ไหมคะ จำนวน ๓๕ ท่าน นะคะ เชิญท่านเลขานุฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญค่ะ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาสนามบินสุวรรณภูมิ

๑. นายประพันธ์ คุณมี
๒. นายสังศิต พิริยะรังสรรค์
๓. นายวุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์
๔. พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์
๕. พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน
๖. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
๗. พลเรือโท พะจุณณ์ ตามประทีป
๘. นายสมชาย แสวงการ
๙. นายมนัส โกศล
๑๐. พลอากาศเอก ณรงค์ศักดิ์ ติงขพงศ์
๑๑. นายพรเพชร วิชิตชลชัย
๑๒. พลอากาศเอก ธีเรศ ปุณศรี
๑๓. ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรรตน์

๑๔. นายภราเดช พยัณวิเชียร
๑๕. นายประเจิด สุขแก้ว
๑๖. นายกงกฤษ หิรัญกิจ
๑๗. พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์
๑๘. นายชลิต แก้วจินดา
๑๙. พลเรือเอก นพพร อาชวาคม
๒๐. นายวัชรระ พรรณเชษฐ์
๒๑. ท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
๒๒. พลอากาศโท ปัญญา ศรีสุวรรณ
๒๓. พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์
๒๔. พลอากาศตรี ประสิทธิ์ ธนณาเคนทร์
๒๕. นายสมชาย มีเสน
๒๖. นายเจริญ เฟื่องอารมย์
๒๗. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร
๒๘. นายสิริวัฒน์ ไชยชนะ
๒๙. นายชุมพล เทียงธรรม
๓๐. นางสาวินี จันทระประภา
๓๑. นายสุพจน์ ศรีนิล”

นายประพันธ์ คุณมี : ท่านประธานฯ ครับ ตกชื่อนายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
ไปครับ เมื่อสักครู่ท่านเลขฯ อ่านข้ามไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

- “๓๑. นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
๓๒. นายวินัย สมะออน
๓๔. นายสมภพ เจริญกุล
๓๕. นายพัฒนพงศ์ จงรักดี”

LIART

๖๕

สนช. ๕

พินิจา ๒๖/๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ของท่านม่น้อยอยู่ในนี้แล้ว
ใช้ใหม่คะ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมได้จำนวน ๓๕ ท่าน พร้อมรายชื่อเรียบร้อยนะคะ ต่อไปคือ
ระยะเวลาดำเนินการคะ ทางท่านประพันธ์ระยะเวลาดำเนินการตามที่เสนอไว้ ๕๐ วัน
ถูกใหม่คะ

นายประพันธ์ คุณมี : ครบ ๕๐ วัน ครบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกฯ จะเห็น
เป็นอย่างอื่นใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ฉะนั้นถือว่าเห็นชอบตามที่
เสนอ ๕๐ วัน นะคะ ก็เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๕

สำหรับระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

เพราะฉะนั้นวันนี้เราก็ได้มีการประชุมครบทุกระเบียบวาระแล้ว ดิฉันขอ
อนุญาตกราบขอบพระคุณทุกท่านที่มาประชุมนะคะ ขอปิดประชุมคะ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

